

özgür MÜSLÜMAN

www.ozgurvakfi.org

SAYI : 9

Haziran / 2019

- ÜÇ AYLIK İLMÎ VE TASAVVUFÎ DERGİ -

S4 MÜ'MİN KULUN DERECELERİ
Hâfız Mustafa UZGUR Hocaefendi

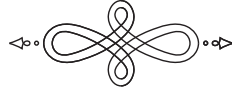
S8 İSTİKÂMET ÜZERE YAŞAMAK
Kâmil UZGUR Hocaefendi

S14 VAKIF
KÜLTÜRÜNÜN
TEMELLERİ

S18 DÜNYANIN MANYETİK
KALKANI
Doç. Dr. SÜLEYMAN MURAT
BAĞDATLI

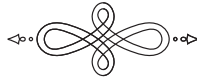
S30 D VİTAMİNİ ve ÖNEMİ
Dr. MUSTAFA GÜRBÜZ

S36 SÛFÎ'NİN HACÇ
YOLCULUĞU
Fatma UZGUR Hoca hanım

Hayy olan
ve asla ölmeyecek olan
Allah'a güvenip dayan.
O'na hamd ederek
tesbih et.

(Furkân Suresi, 58)

**ÖZGÜR
VAKFI**

1993

İÇİNDEKİLER

Mü'min Kulun Dereceleri

HÂFİZ MUSTAFA UZGUR
HOCAEFENDİ (k.s.)

4

İstikâmet Üzere Yaşamak

KÂMİL UZGUR HOCAEFENDİ

8

Ölmeden Önce Ölmek

Gavsü'l Âzam
ABDULKÂDİR GEYLÂNİ (k.s.)

12

Vakıf Kültürünün Temelleri

Editör
MUSTAFA UZGUR

14

Dünyanın Manyetik Kalkanı

Doç. Dr. SÜLEYMAN
MURAT BAĞDATLI

18

Mus'ab b. Umeyr

ABDURRAHMAN UZGUR

26

ÖZGÜR
YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM
VAKFI

www.ozgurvakfi.org

ADRES

Balıkyolu Mh. Balıkyolu Cd.
418. Sk. No:8 Esenyurt
İstanbul - TÜRKİYE

İLETİŞİM

Tel.:+90.212 620 29 52
Fask:+90.212 699 27 15

YIL / SAYI

2019 / 9

YAYIN SAHİBİ

ÖZGÜR YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM VAKFI

İÇİNDEKİLER

D Vitamini ve Önemi

Dr. MUSTAFA GÜRBÜZ

30

Sûfi'nin Hacc Yolculuğu

FATMA UZGUR HOCAHANIM

36

Esmâ-i Hüsnâ

El-Bâtin

40

Hizmet Eden Himmet Bulur

EMEL HÜLYA KURUCU

42

Hakikat İncisi

MEHMET EMİN TOKADÎ (k.s.)

46

Vakfımızın Kars İlindeki Faaliyetleri

HZ. ALİ MESCİDİ

48

EDİTÖR

MUSTAFA UZGUR
Marmara Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi Tasavvuf YLÖ

GRAFİK TASARIM

SEDAT KAYA
Grafik Yönetmeni

BASKI

BAĞIŞLARINIZ İÇİN

VAKIFBANK
BAHÇELİEVLER ŞUBESİ
İBAN NUMARASI

TR54 0001 5001 5800 7304 5325 60

Bu eserin her hakkı saklı olup tüm hakları ÖZGÜR VAKFI'na aittir. Yazılardaki her türlü mesûliyet, yazara aittir. Gönderilen yazılarda editör ve yayın kurulu değişiklik yapabilir. Gönderilen yazılar iade edilmez. Yayınlanan yazılarda telif ücreti ödenmez. Kısmi de olsa alıntı yapılamaz, metinler aynen değiştirilerek elektronik, mekanik, fotokopi yada başka bir sistemle çoğaltılamaz, depolanamaz.

Copyright 2015 © Tüm Hakları Saklıdır.

Mü'min Kulun Dereceleri

Muhterem kardeşlerim!

Allah'a nihayetsiz hamd-ü senalar olsun ki, bizleri tekrar tekrar bir araya getiriyor. Bir arada oturup zatını, varlığını, birliğini zikretmeyi ve birbirimizin simalarına bakmayı bizlere nasip ediyor.

Elhamdülillah.

Derse geçmeden önce şöyle bir düşünelim; Cenâb-ı Hakk bizlere ne tür nimetler nasip etmiş? Şu anda birtakım insanlar kahvehanelerde, meyhanelerde toplanmış içki içiyorlar, Allah ve peygamberinden habersiz, dinini, imanını kaybetmek üzere... O batakhanelere kendilerini kaptırmış orada perişan halde delirmiş gibi nâra atıp duruyorlar. Bir de kendi bulunduğunuz yeri bir düşünün, şu anda nerede bulunuyorsunuz, ne ile meşgulsünüz? O zaman sizinle onlar arasındaki farkı anlarsınız. Artık bu nimete karşılık gece sabahlara kadar başlarımızı secdeden kaldırmamak yine de yeterince şükretmiş olamayız. Bu genç yaşınızda 21. yüzyılın bu şerli sokaklarından, şerli insanların arasından sıyrılıp zikir meclislerine, sohbet halkalarına, dinî meclislere gelmek; ne büyük nimettir, biliyor musunuz kardeşlerim?

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah, Cebrail (aleyhisselam) ve meleklerin şöyle dediğini ifade ediyor: **“Bizden her birimizin belli bir makamı vardır.”** İnsanoglu ile meleklerin arasındaki farka bir bakın! Her meleğin bir makamı var. O makam, değişmez. Aynı mevkide aynı makamda aynı ibadet ve taatte devam eder. Onlar imtihan edilmedikleri için onların dereceleri hep aynıdır.

Fakat insanoğlu meleklerden çok farklı... İnsanoğlunun yapmış olduğu ibadet ve taatini, rükûunu, secdesini, kıyamını, orucunu, zekâtını, haccını, infakını bir düşünün... İbadet ve taatlerinin farkına bir bakınız. Kul Allah'ı sevmek için gayret ettikçe, Allah'a yaklaşıyor. O da rahmetiyle kulunun derecesini arttırıyor. Meleklerin fevkine çıkarıyor. Neticede Allah dostluğuna kabul ediyor, veli bir kul oluyor. Kul Rabbına secde ettiği zaman Cenâb-ı Hakk kuluyla Zâtının arasındaki bütün hicapları, engelleri kaldırıyor. Kul o kadar yüceliyor ki, -dikkat buyurun- kul, o kadar yüceliyor ki, Rabbine yaklaştıkça yaklaşıyor. Fakat bu yaklaşma, fiziksel bir yaklaşma değil, manevî bir yaklaşımdır. Yani hiçbir hicap, mâni kalmıyor aralarında. Kulun başını secdeye koyması, kıyamda, kıraatte veya kuudda bulunması, daima Cenâb-ı Hakk ile karşı karşıya olması demektir. Kul Rabbına ibadet ettikçe rütbe ve derecesi artıyor. Rabbının indinde meleklerden de üstün oluyor. Artık bu nimet nasıl inkâr edilir?

Cenâb-ı Hakk yaratılan varlıklar arasında en üstünün insanoğlu olduğunu bildiriyor. Çünkü Allah (c.c) sadece insanoğluna ruhundan üflemiş, sadece onu kendine halife tayin etmiş. Peygamberleri insanoğlundan seçmiş, göndermiş. Cenâb-ı Hakk, kelimasını onların diliyle insanlığa ulaştırmış, onlar vasıtasıyla nizam koymuş, kullarını ikaz etmiş, kötülüklerden sakındırmış. Peygamberlerden sonra da veliler, âlimler, mürşitler göndermiş. Yani Cenâb-ı Hakk hiçbir zaman kullarını yalnız ve yardımsız bırakmamış.

Kıyamete kadar veliler, mürşitler, âlimler var olmaya devam edecekler. Ne zaman ki yeryüzünde âlimler kalmaz ne zaman ki yeryüzünde veliler yok olur, ne zaman ki dünyada Allah'ı zikreden insanlar biter ve **“La ilahe illallah, Muhammedun Resûlullah”** diyen kimse kalmaz, işte o zaman kıyametin vakti gelmiştir. Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki: **“Lâ ilahe illallah diyen bir kişi bulunduğu sürece kıyamet kopmaz!”** ² Dikkat buyurun bu nimet kime nasip olmuş? Gece gündüz ağlayıp Allah'ı zikredene, gözyaşı dökerek Cenâb-ı Hakk'a yalvaranlara, yakaranlara...

Dünyadaki şu nizama, şu düzene bir bakın. Çarşısı, pazarı bozuk, caddesi evleri bozuk, hanları, hamamlar bozuk. Nedir bozukluğun sebebi? Bu sistem, bu düzen. Cenâb-ı Hakk'ın emirlerinin ve hükmünün dışında olduğu için her şey bozuk gidiyor. Mekanizma çalışmıyor. Ne zaman ki insanlar Cenâb-ı Hakk'ın hükmünün, emrinin altına, bayrağının, sancağının gölgesine girerse, Allah'ın hükmünü icra edip, Allah'ın nizamını, kanununu kullara bildiren biri çıkarsa inşallah o zaman şu insanlar, şu millet huzura kavuşur. O zaman Allah'ın lutfettiği o büyük makama layık oluruz.

Hiçbirimiz gerçek anlamda huzurlu değiliz. Her ne kadar toplanıp Cenâb-ı Hakk'ı zikrettiğimizde, kısa bir müddet huzura kavuşsak da evlerimize vardığımız zaman huzurumuz bozuluyor. Niçin? Çünkü bazısının hanımı namaz kılmıyor, bazısının beyi kahveden çıkmıyor, bazısının kızı tesettüre yanaşmıyor, bazısının oğlunun içki-kumarı var.

Yani mutlaka hepimizin evinde huzurumuz kaçırarak bir şeyler var. Hepimizin evinde bozukluk var. Hülâsa hepimizin evinde insanların kurduğu bu sisteme uyan var. Sen zikrullahta ne kadar Allah deyip huzura kavuşsan da, ne kadar Cenâb-ı Hakk'la karşı karşıya gelip, gözyaşları akıtsan da, dışarı çıktığın zaman değişiyorsun. Tabî ki insanda o hal devam etmez.

Sen zikir meclislerinde oturup gözyaşı dökünce, dini sohbetleri dinleyip Cenâb-ı Hakk'ın hüküm ve emirlerini duyunca, vücudun, kalbin vecd haline geçer. Meclisten ayrıldıktan sonra ruhindaki, kalbindeki bu hal zâil olur. Çünkü sen melek değilsin, beşersin. Beşerin düşünceleri, hissiyatı sürekli değişir. Çünkü insan kalp sahibidir. “*Kalp*” ise Arapçada değişme, alt-üst olma anlamına geliyor. Zikir meclislerinde elde ettiğin o huzurun, o neşen, o aşkın, o feyzin, o muhabbetin, o vecd halin, evine vardığın zaman bir rüzgar gibi eser gider.

Evde karşılaştığın saydıklarımızdan hangisiyse, sisteme ve düzene uyan o kimse, o şey, senin huzurunu bozuyor.

Hiçbir şahıs dört dörtlük değil, olamaz da. Çünkü düzen bozuk, çarşı bozuk, pazar bozuk. Sen çocuğuna yirmi dört saat dini terbiye versen de, dışarı çıktığında bir saat içerisinde hepsini bozuyor, hepsi silinip gidiyor.

Peki bu sistem nasıl düzelecek?

Kur'an-ı Kerim'e topyekûn uymadıkça bu durum düzelmez. Zaten dualarımız da bozuk. Dualarımızı da tam manasıyla yapamıyoruz. Çünkü kalple dil henüz birleşmemiş, kalple dil ayrı ayrı. Bu dua kabul edilmez kolay kolay, geri döner. Dua ettiğin zaman, ibadet yaptığın zaman, ellerini Rabbine açtığın zaman, Ya Rab dediğin zaman, tüylerinin diken diken olması, vücudunun tir tir titremesi lazım. O zaman Cenâb-ı Hakk senin duanı reddetmez. **“Lebbeyk kulum!”** der sana. Fakat ben dua ediyorum, kulaklarım bile duymuyor. Nedir bunun sebebi? Kalp ve dil ayrı!!! On dört asırdır Müslümanların okuduğu Kur'an'ı ben de okuyorum... Kur'an azalarım, kalbime işlemiyor. Demek ki dille kalp, henüz birleşmemiş. İşte mesele bu, Müslüman kardeşlerim!

Cenâb-ı Hakk, İmanlarımızı, inançlarımızı, ihlâslarımızı, muhafaza eylesin. Bir gün düzelecek inşallah, bir gün düzelecek. Tezgâhlar, sistemler, nizamlar... Hepsini Allah düzeltecek. Allah bizlere de gösterecek. Neslimize, çoluğumuza, çocuğumuza yaşatsın o günleri. (Amin!)

Akliselim olarak düşünün. Şuurlu olarak düşünün ve bu meclislerden uzak kalmayın. Bu meclislerden ayrılmayın. Cenâb-ı Hakk ölünceye kadar bizleri bu sohbet ve zikir meclislerinden ayırmasın. Amin!

Cenâb-ı Hakk cümlemize bulunduğu yerin, yürüdüğü yolun kıymetini bilmeyi nasip eylesin. Bu yolda çalışmayı, mücadeleyi müyesser kılsın. Cümlemize, çoluk-çocuğumuza, sıhhat, afiyetler ihsan eylesin. Bizleri güzel ahlaktan ayırmasın.

Ya Rabbi, bu sohbetimizi kabul ve makbul eyle! Tesirini halkeyle ve hayatımıza yansıtmayı nasip eyle! Aşkını, feyzini, muhabbetini gönülleri-mize ihsan eyle ya Rabbi!

DİPNOT

1-Saffat, 37/164.

2-Müslim, İmân, 66.

KAYNAK

Hakka Giden yolda Yürümek-2 S.5

Eşşeyh Hacı Hafız Mustafa ÖZGÜR (K.s)

Müslüman'ın Hayat Pusulası

İstikâmet Üzere Yaşamak

*Aziz Müslümanlar,
Değerli Kardeşlerim, Kıymetli Gençler...*

Yüce Allah Zülcelâl ve'l Kemâl Hazretleri, kulluk hayatımızda bizlerin bir istikâmet belirleyip o istikâmet üzere yürümemizi, yaşamamızı emrediyor. İstikâmet belirlenmeden yaşanan kulluk; hedefsiz, pusulasız açık denizde yol alan bir geminin haline benzer. Evet. Bu gemi normal şartlarda yüzüyor, denizin üstünde seyr ediyor gözükebilir ancak yön yok, istikâmet yok, pusula yok, hedef yok. Nereye gideceği belli değil. İşte böyle bir durum karşısında o gemi ve içindeki mürettebatı nasıl bir huzursuzluk, nasıl bir tatsızlık, nasıl bir endişe bekliyorsa, istikâmet belirlemeden yol alan kulun hali ve huzursuzluğu da aynı şekilde seyrederek.

Cenâb-ı Hakk'ın, Kuran-ı Kerim'de, Habîbine hitaben; **"FESTEKİM KEMÂ UMİRTE"** emrini birçoğumuz genelde şu şekilde tercüme ederiz. **"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!"** Oysa ki bu ayetin meâlini şu şekilde vermek daha doğrudur. **"Sana emrolunduğu gibi istikâmet üzere ol! Emrolunan istikâmetten ayrılma!"**¹

Yani Allah(cc), Peygamber Efendimize bir istikâmet belirlemiştir. Bizlerin İslam nizâmını ve onun bütün emirlerini yaşamaya çalışırken hedeflediğimiz bu istikâmet, yolculukta yöneldiğimiz hedef, yönümüzü gösteren pusulamız; Allah'ın, Efendimize yönelttiği bu emri üzerine inşâ edilmelidir.

Peki bu ayeti kerimenin Efendimizin ümmeti olan bizler için önemi nedir?

Peygamber Efendimiz (sav) sahih bir hadiste bu ayeti kastederek, **“Hûd Suresi beni kocaltı. (ihtiyarlattı)”** ² buyurmuşlardır. Sana emrolunduğu gibi istikâmet üzere ol! ifadesi öyle bir Allah emri ki, öyle ağır bir hitap ki; Allah, Peygamberine dahi bu emri ile istikâmetten ayrılmamasını, tevbe edenlerle birlikte, kendisine inananlarla beraber emrolunduğu çizgiden şaşmamasını ifade ediyor. İslam'ın istikâmeti ana hatlarıyla doğruluk ve adalettir. İşte Allah (cc)da Peygamberine sana emrolunduğu gibi doğru ve adaletli ol ve doğruluk ve adalet yolunda ilerlemeye devam et buyuruyor.

İstikamet, bütün azaların şeriat üzere sabit olması demektir. O halde bir kişinin eli, ayağı, gözü, kulağı ve gönlü şeriatın emir ve yasaklarına uygun hareket ederse, bu hasletlere sahip olan kişinin istikâmet üzere hareket etmiş olduğunu söyleyebiliriz. Ve böyle bir kişinin kendisinden cennet ehlinin sıfatları, nişanları hâsıl olur. Rasulullah(sav) Efendimiz bu duruma hitaben buyurdu ki; **“Sizin diliniz doğru olmadıkça imanınız müstakîm olmaz. Ameliniz doğru olmadıkça, diliniz doğru olmaz.”** ³ Dediler ki; **“Ya Resulallah istikâmetin nişanı nedir?”** Efendimiz buyurdu ki; **“Dünyadan el çekmek ölüm gelmeden önce ahirete hazırlık yapmaktır.”**

İşte Kıymetli Müslümanlar, Değerli Kardeşlerim. Her birimizin bir mü'min olarak istikâmetimizi belirledikten sonra yola çıkmamız lazımdır. İstikamet belirlemeden yola çıkan, işte az önce verdiğim örnekte ve birçok misalde olduğu gibi, istikâmetsiz yola çıktığı için birçok sıkıntılar yaşayacak demektir.

Hepimiz o din gününe doğru ilerliyoruz, din gününün sahibinin huzuruna doğru yol alıyoruz. Peki Müslümanın istikâmeti dünya iken, doğruluk ve adalet üzere ahirete yolculuk yapması, her gün okuduğu **Mâlik-i Yevmiddîn** olan din gününün sahibine hesap vereceği güne ilerlemesi ne kadar anlamlıdır.

Müslüman, inanan mü'min bu istikâmeti belirleyebilirse, yolculuğu boyunca bütün pusularını İslam ve Şeriat üzerine kurarsa, o istikâmette Allah ve Rasûlullah ne emretmişse, neyi göstermişse onların peşine takılır ve bu şekilde yol alırsa ancak başarıya ulaşabilir ve hedefine varabilir. Hiçbirimiz din gününün yani kıyametin ne zaman vukû bulacağını bilmediğimiz için kendimizi güvende hissediyoruz. Ancak inanın ki o günün kimi, ne zaman, nerede yakalayacağı belli değildir.

Evet Değerli Kardeşlerim, İstikametini belirlemeyen Müslümanın ameli, gayesiz ve hedefsiz oluyor. Evden çıkıyorsun ancak istikâmet belirlememişsin, nereye gideceğini de bilmiyorsun, olur mu öyle şey. Düşünün şimdi; sabahleyin bir yere gideceksin, yolculuğa çıkacaksın öylesine alelacele çıktın. Ancak nereye gittiğini de bilmiyorsun. Aracına bindin, yola koyuldun, hala nereye gittiğini bilmiyorsun. Belli bir zaman yolculuk yaptın gidiyorsun, arabandasın, yolculuk yapıyorsun ancak istikâmet belirlememişsin. **İşte bu yolculuktaki o kişinin durumu neye benzer?** Alzheimer hastası olan bir insanın, bilinçsiz bir şekilde yolculuk yapasına benzer. Nereye gidiyorsun diye sorduğun zaman bilmez, neredesin bilmez, kim için yolculuğa çıktın bilmez, ne için bu yolculuğa çıktın bilmez, nerede duracaksın bilmez, nereye gideceksin bilmez. Kısaca bu kişinin hiçbir istikâmeti yoktur, bilinçsiz bir şekilde yol alıyordur.

Şimdi İslam âleminin durumu aynen bu şekilde. Hiçbir istikâmeti kalmamış. Müslümanın adalet ve doğruluk üzere hiçbir istikâmeti kalmamış. Fakat görüntüde bir ibadet ve amel şekli var Elhamdülillah. Hepimiz görüyoruz. Cuma günleri camilerimiz dolu ancak vakit namazlarında durum böyle değil.

Ramazan'da oruç tutanlarımız var, Hacca gidenlerimiz var, on yıldır Hac bekleyenlerimiz var. Bunların hepsi Allah'ın emirleri olan ameller. Ancak bunları yapan Müslüman o doğruluk ve adalet üzere bir istikâmet belirlememiş, yani bu amellerin hepsini şu gayeden dolayı, şu amaçla, şu neticeye ulaşmak için, şu istikâmete varmak için, şu hedefe ulaşmak için yapıyorum derdinde, durumunda değil. Özellikle memleketimize baktığımız zaman da bu durum söz konusu.

Durumumuz hedefsiz yola çıkmış bir yolcunun, bir şoförün durumu gibi ya da koca ummanda, okyanusun ortasında pusulasız kalmış bir geminin durumu gibi. Görüntüde gemi yolculuk yapıyor, seyr ediyor, belli bir yol almış gidiyor ancak istikâmeti belli değil, pusulayı şaşırılmış, pusulası yok, pusulayı kaybetmiş şekilde. Hepimizin hali bu.

Değerli Gençler. İslam yolunda gerçekleşen bu kulluk yolculuğunda, istikâmet belirleyici meclisler, istikâmeti en net olan meclisler yine bu tasavvuf dergahlarıdır. Tasavvuf ve tarikat ehli olan bizlerin diğer İslamı yaşamaya çalışan müslümana, mü'mine göre belirli bir hedefi ve istikâmeti var. Bizler Allah'ın rızasını alıp, zikrullah ile nefsi ıslah edip, Allah'a giden ahiret yolculuğunda ilerleyip bütün azalarımızı, düşünelerimizi, fikirlerimizi, amellerimizi şeriatla yoğunlaştırıp, yoğurup din gününe doğru yolculuk yaptığımızı bilincindeyiz. Elhamdülillah.

Özetle, diyebiliriz ki; Ey Müslüman! Ey kıymetli Müslüman genç! Hedefini istikâmetini belirle. Bakınız. Allah'ın Rasûlü buyuruyor ki; **“Hûd Suresi beni ihtiyarlattı.”** İstikamette ol, emrelonduğun gibi istikâmette ol. İşte Müslüman bu hedefi belirlerse, İslam'ın kendisine emrolunduğunu, emredenin Allah olduğunu hisseder, ciddiye alır ve bütün emirlerin Allah'tan geldiğinin ciddiyetini yaşar, yaşamak ister. Allah'a gidip o yolculukta bir gün hesap vereceğini unutmaz ve bunun doğrultusunda, o hedef doğrultusunda yaşamaya çalışır.

Sende böyle yaşa, sen de bu istikâmeti belirle, istikânetsiz yola çıkma, pusulanı belirle, hedefini belirle, yolculuktaki bütün önemli noktaları belirle, duracağın yerleri, kalkacağın yerleri, hareket edeceğin yerleri, durman gereken yerleri hepsini belirle ve o yolculuğa çık. Allah'ın emrettiği üzere o istikâmete doğru hareket et. Bir gün bu yolculuğun hesabını vereceğin noktaya gidiyorsun. Er ya da geç bir gün oraya doğru gidiyorsun ama bugün, ama yarın, ama bir sonra ki gün o hesapla karşı karşıya kalacaksın. Şimdi-den kendini hazırla, şimdiden o istikâmeti belirle,

İslam yolunda ancak bu amaçla yürüyebilir, böyle tad alabilir, böyle amellerinin neticesinde Allah'a ulaşabilirsin. Allah'ın rızasını kazanma şansımız bu şekilde olabilir.

Allah'ım! sırat-ı müstakimden ayaklarımızı kaydırma Ya Rabbi! Bizleri sırat-ı müstakimden ayırma. Bizi habibine emrettiğin şekilde o doğru istikâmette daim eyle,

Ya Rabbi! habibinin istikâmeti neyse ümmeti olarak bizleri de O'nun peşinden, izinden ayırma.

Ya Rabbi! Bugünün bütün zor şartlarına rağmen istikâmet üzere kalmayı başaran şu meclislerden ayırma.

Ya Rabbi! Cümle ümmet-i Muhammed'e, her insanın gönlüne, o hidayeti, sevgiyi, muhabbeti ver. İslam'ını, Kur'an'ını bizlere sevdire. Habibini sevdire. Kuran'ının ve İslam'ın yolundan bizleri ayırma...(Amin)

DİPNOT

1-Hud, 11/112

2-Tirmizi, Tefsir, 56/3297

3- Ahmed b. Hanbel, Müsned III, 198

ÖLMEYEN ÖNCE ÖLMEK

Allâhü Teâlâ şöyle buyurmuştur: *“Allah katında din İslâm'dır.”* ¹ İslâm'ın yâni *“İslâm”* kelimesinin hakikati *“istislâm”*dir. (teslim olmak ve teslimiyettir). Önce İslâm'ı (İslâm Dînini) kabul edin, sonra da istislâmı (teslimiyeti) nefislerinizde gerçekleştirin. Dışınızı İslâm ile, içinizi de *“istislâm”* (teslimiyet) ile temizleyin. Kendinizi Rabbinize teslim edin. O'nun tedbirine ve takdirine razı olun. Bırakın, hakkınızda O'nun takdîri hüküm versin. Kaderin getirdiği her şeyi makbul karşılayın. Rabbiniz sizi sizden daha iyi bilir. *“Müdebbir”* (her şeyi idare ve takdir eden) ve *“Hâkim”* (hüküm ve hikmet sahibi) olarak O'ndan râzı olun. Yakın bir dost olarak onun Kelâm'ından (Kur'ân'dan) râzı olun. O'nun emirlerini de yasaklarını da *“kabul eli”*yle karşılayın. O'nun dînini bütün kalbinizle karşılayın. Kendinize o dîni şiar ve örtü edinin.

Ölüm gelmeden önce, Allah'tan dönüşün mümkün olmadığı o gün, yâni kıyâmet günü gelmeden önce hayâtınızı ganimet bilin. Emellerinizi kısaltın. Çünkü felah bulan kimse, ancak emelini kısaltmak sûretiyle felah bulmuştur. Dünyaya karşı hırsınızı azaltın. Haris olmasanız bile kısmetleriniz size gelecektir. Bu dünyadan, nasiplerinizi elde etmeden ayrılmayacaksınız.

Vah sana! Hevesi kov. Ölümün elinden kurtuluş yok. Nereye gidersen git, nereye dönersen dön, o senin önünde ve etrafında. Kıyâmetten kurtulamazsın. Ölüm günün senin hakkında özel bir kıyâmettir. Kıyâmet günü de hem senin için hem de senin dışındakiler için genel bir kıyâmettir. İlk kıyâmet ikinci kıyâmeti getirir: O zaman ölüm meleğini görürsün; sana güler yüzle, mütebessim bir çehreyle gelir. Yanındakiler de öyledir. Sana selam verirler. Tıpkı enbiyânın, şühedânın ve sâlihlerin ruhlarını aldığı gibi senin rûhunu da yumuşaklıkla alır. Kıyâmet gününün senin hakkında hayırlı geçeceğini müjdelir. İlk gün ikinci günü getirir: Eğer hayır görürsen hayırdır; şer görürsen şerdir.

Ölüm meleği Mûsâ (a.s.)'a geldi, elinde bir elma vardı. Elmayı Mûsâ (a.s.)'a koklattı. Bu koklama esnasında onun rûhunu aldı. Hepsi böyledir: Allah katında derecesi yüksek olanın rûhu en kolay ve en güzel bir sûrette alınır.

Ey cemâat! Ölmeden önce nefislerinizden ve irâdelerinizden ölün. Ölümü çokça zikredin ve gelmeden önce ona hazırlanın, ölmeden önce ölürseniz, ölüm size kolaylaşır. Ona karşı ne bir ağırlık olur ne de bir endişe. Ölüm ve kıyâmet günü mutlakâ gelecektir. Ondan bekleyin. Bu iki gün husûsunda Allah'tan bir kaçış yolu yoktur. Akıllı olun!

Ben sizde ne kalp görüyorum ne de kalplerinizde bir mârifet!

Yazık sana! Zâhidlik iddiâsında bulunuyorsun, zâhidlerin elbisesini giyiniyorsun, ama dünyanın çocukları (kulları) olan zenginlerin ve yöneticilerin kapısına da gidiyorsun! Nefsine dönüyorsun ve dünyâyı talep ediyorsun! Onda olanı istiyorsun! Hz. Peygamber'in: *"Bir çukurum etrafında dolanan kimse oraya düşebilir"*² buyurduğunu işitmedin mi?

Dünyâ ile meşgul olmak, Allah yoluna düşmüş kimselerin yolunu keser bitirir; onları büyüler, akıllarını başlarından alır. Bu genel bir kâidedir; Allah'ın dilediği müstesnâdır. Çok az kimse vardır ki, Allahü Teâlâ onların kalplerine ve işlerine sâhip çıkar, onları halvetlerinde ve celvetlerinde muhâfaza eder. Kudret eliyle onların yiyeceklerini, içeceklerini ve giyeceklerini tertemiz eder.

Sûfiler, Resûl'ün getirdiği ile amel etmişlerdir; böylece Resûl onlardan râzı olmuş, onlara sâhip çıkmış ve onları sevmiştir. *"Ev almadan önce komşu al!"* *"Yola girmeden önce yoldaş edin."* Bu komşu ancak Allahü Teâlâ'ya yakınlıktır, mârifetullahıtır, îmandır, O'na tevekkül etmektir. O'nun vaadine bağlanmaktır.

Sûfilerin kalpleri işe vâkıf olduklarından dolayı onlar, dünyâdan da, âhiretten de uzaklaşmışlardır. Diğer şeylerden hep uzakta durmuşlardır.

Ey gâfiller! Size açıkladığımı bu hususlara ancak amel ile, bazen beden ve bazen de kalp ile, bazen kalp, bazen fiil ile amele dalmak sûretiyle, yâni bazen konuşma bazen susma, bazen amel bazen talebi terk etmek metotlarıyla ulaşılabilir. Amel ve utanma ile ulaşılabilir. Kalp gözünün amelini görmemesi, onun amelleri görmeye karşı bir süre kapatılması yoluyla olur. Bu tamam olunca Allâhü Teâlâ tarafından bir hareket gelir ve ona şöyle seslenilir: *"Hareket et ve yürü! Gözlerini aç. Baş gözlerinle de kalp gözlerinle de bak."* Allâhü Teâlâ'dan gelen şey ancak O'nun kudret eliyle gelir.

Sûfiler dâimâ alçak gönüllü ve mütevâzi davranırlar. Bu davranışı hiç elden bırakmazlar. Bunu da sırf Allah rızası için yaparlar. Mü'min, elindeki çıkararak ve *"îsâr"* etmek için didinir durur. Çünkü o ihtiyaç ânında onu bulacağını bilir. Verâ sâhibidir ve bulduğu her şeyi tertemiz yapmaktan geri durmaz. Aslını ve teferruatını bildiği *"bir şey"* bulmak için o her şeyi terk eder. Babasından ve annesinden kendisine mîras olarak kalan elindeki her şeyi çıkarmak için çalışır. *"Belki onlar bu malı verâ yoluyla kazanmamışlardır."* diyerek, elindeki mirası fakirlere ve düşkünlere dağıtır.

Allâh'ım! Bize doğru yolu ilham et. Sevdiğin ve râzı olduğun ameli işlemeye bizi muvaffak kıl. *"Bize dünyâda da, âhirette de güzellik ver ve cehennem azabından bizi koru."*

DİPNOT

1-Âl-i İmrân, 3/19.

2-Buhârî, es-Sahîh, "îmân" hadîs no: 52.

KAYNAK:

Cilâu'l Hâtır, (çev. Dilaver Güner), Gelenek Yayınları, s.126-128.

Editör
MUSTAFA UZGUR

Vakıf Kültürünün Temelleri ve İlk Vakıf Örnekleri

Arapça Vakf kelimesi va-ka-fe fiilinden türetilen bir mastar olarak “*durdu, durdurdu, men’etti, hapsetti*” manalarına gelmektedir. Terim olarak ise; “*Bir malın sahibi tarafından dîni, hayrî ve içtimâi (sosyal) gaye ile ebediyen tahsisi*” şeklinde özetlenebilir.

Hanefî mezhebi büyüklerimizden İmam Yusuf ve Ebu Muhammed, vakfî; “*Bir mülkün menfaatini halka tahsis edip, aynıını Allahü Teâlâ’nın mülkü hükmünde olarak temlik ve temellükten müebbeden menetmektir.*” şeklinde tanımlar. Bu cümleyi daha anlaşılır şekilde ifade etmek gerekirse; Bir malın aslının Allahü Teâlâ’nın hükmüne verilerek hibe edilmesi; her türlü kullanım hakkını ise halka tahsis edilerek faydalandırılmasına şeklinde tanımlanır. Verilen bu mülk artık ne sahibi tarafından geri alınıp kendine mâl edilebilir (temellük) nede başka bir kişiye verilebilir (temlik). Malın asıl sahibi Allah (cc), kullanım hakkı ise tüm ihtiyaç sahipleridir.

Allahü Teâlâ, Kur’an-ı Kerim’inde biz kullarına; ihtiyaç sahipli, muhtaç, kimsesiz kişilere infak ve tasaddukta bulunmayı, iyilik yapmada ve takvada yarışmayı, Allah yolunda harcama yapmayı emreden pek çok ayet nazil etmiştir.¹ Peygamber Efendimiz (sav)’inde kişinin dünya malından infak etmesi gerektiğine dair birçok ifadesi bulunur.

Rasûl-ü Ekrem Efendimiz (sav), kişinin vefat etmesi ile amellerinin kesileceğini ancak üç şeyin bunların dışında kaldığının müjdesini verir: “*Kendisinden faydalanılan ilim, kendisine hayır dua eden sâlih evlat ve sadaka-i câriye*”² Efendimizin hadisindeki sadaka-i cariye olarak ifade edilen amel; insanların yararlandığı sürece, bu faydalı işi yaptırانların, yapılmasına sebep olanların, yol gösterenlerin ve destek olanların, gerek sağlıklarında ve gerekse vefatlarından sonra ecir almaya devam edeceği amel şeklinde tarif edilir.

Diğer bir hadis-i şerifte; “*İyiliğe öncülük eden, o iyiliği işleyen kişi gibidir.*”³ buyrulur. Bu beyan ile Allah yolunda hizmet eden vakıfların gerçekleştirdiği çalışmaların öneminin büyüklüğü ortaya çıkmaktadır.

Efendimiz (sav), vefatından sonra tereke olarak beyaz bir katır, bir silah ve vakfettiği (sadaka) arazisinden başka bir mal bırakmamıştır. Bu, Hz. Peygamber’in vakıfla ilgili uyguladığı fiili bir sünnetidir. Vakıf ve infak hakkında Allah’ın kelâmı, Rasûlü’nün sözleri ve fiillerini bizzat duyan Sahabe efendilerimizde bu çağrıdan asla geri kalmamışlardır. Bu konuda şu hadiseler örnek olarak gösterilebilir:

1-İlgili ayetlerden bazıları için bakınız; Bakara, 261; Tevbe, 18-19; Cin, 18; Nisa,39; Âli İmran, 92.

2-Müslim, Vasiyyet 14; Ebû Dâvûd, Vasâya 14; Tirmizi, Ahkâm 36; Nesâî, Vasâyâ 8.

3-Müslim, İmâre 133; Ebû Dâvûd, Edeb 115; Tirmizî, İlim 14.

Medine'ye hicretten sonraki günlerde şehirde su kıtlığı oluşmuştu. Bu sebepten ötürü su kuyusuna sahip olan kişiler, yüksek bedeller karşılığında ellerindeki suyu satmaya başladılar. **Rûme** kuyusundan başkade şehirde tatlı su kalmamıştı. Bu zor geçen günlerden birinde Efendimiz (sav), ashabi ile sohbet ederken söylediği; *“Kim Rûme kuyusunu, Cennet'te göreceği daha üstün hayır karşılığında satın alır ve kendi kovasını, Müslümanların kovası ile eşit kılar?”* hitabını duyan Hz. Osman bir anda kendisini sorgulamaya başladı. Bu soruna bir çözüm bulmalı ve Efendimizin müjdesine nail olmalıydı. Ancak başka bir sorun vardı. Rûme kuyusunun sahibi bir Yahûdi idi ve Müslümanlara kuyuyu tamamen asla satmazdı. Çok zeki, aynı zamanda insanlar arasındaki sorunlara çözüm üretebilecek bir yapıya sahip Hz. Osman bu meseleyi uzun uzun tefekkür etti. Daha sonra su kuyusunun sahibinin yanına giderek kuyuyu satması için pazarlık yaptı. Kuyunun yarı payını 12.000 dirheme satın almak için onu ikna etti. O günkü şartlarda beş dirhem bir koyun satın alabiliyordu. Yani satın aldığı bu fiyat karşılığında 2400 koyun sahibi olabilirdi.

Kuyunun kullanım hakkı için bir gün Hz. Osman diğer gün Yahûdi kişi tarafından dönüşümlü olarak kullanılması için anlaşılır. Ancak Yahûdi'nin hesap etmediği bir durum meydana geldi. Müslümanlar Hz. Osman'ın gününde karşılıksız olarak su almaya başladılar. Diğer şehir halkıda bu durumu görüp daha uygun bir meblağa su içebilmek için Hz. Osman'ın kullanım gününde su almaya başladılar. Böylece Yahûdi'nin günlerinde kimse su almaz oldu. Müşterisiz kalan Yahûdi kuyunun diğer yarısını 8.000 dirheme satmayı teklif etmek zorunda kaldı. Hz. Osman teklifi kabul edince Rûme kuyusu tamamen Müslümanların olmuş oldu. Hz. Osman (ra) zengin-fakir ayrımı yapmaksızın su kuyusunu herkese açtı. Üstün zekâsı sayesinde Müslümanların bütün su ihtiyacını karşılamış oldu. Hz. Osman (ra) o günden sonra Efendimiz (sav)'in buyurduğu gibi, kendi ailesinin su ihtiyacı için gönderdiği adamın kovasının, başkalarının kovasından önde olmayacağını beyan etti.⁴

Mallarını Allah Yolunda vakf edenlerden bir tanesi de Medine'deki Ensâr'a mensup Ebu Talha (ra) dır. Âli İmrân suresinin 92. ayeti olan; *“Allah yolunda sevdiğiniz şeylerden infâk etmedikçe iyiliğe asla eremezsiniz. Ne harcarsanız Allah onu hakkıyla bilir.”*

Vahyi nazil olunca Efendimiz'in (sav) yanına giderek; *“Ey Allah'ın Rasûlü, şanı yüce Allah sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe iyiliğe ulaşamazsınız buyuruyor, benim ise en sevdiğim malum Bîrhâ'dır (Beyruhâ hurma bahçesi) ve o (artık) Allah için bir sadakadır. Ben bunun iyiliğini ve Allah katında benim için mükafatını umuyorum. Artık sen bunun yerini Allah'ın sana bildirdiği şekilde tayin et.”* dedi. Beyruhâ hurmalığı aynı zamanda Mescid-i Nebevî'nin tam karşısındaydı. Hz. Peygamber (sav) de aradabir bu bahçeye gider, içindeki tatlı sudan içerdi. Ebu Talha'nın bu sözleri üzerine Efendimiz (sav); *“Ne güzel, bu kârlı bir maldır, gerçekten bu kârlı bir maldır.”* diyerek bu bahçeyi akrabaları arasında tahsis etmesini istedi. Ebu Talha da araziye Efendimizin dediği şekilde amcasının oğulları ve diğer akrabaları arasında paylaştırdı. Böylece Ebû Talha'nın bu infakı, İslam tarihindeki ilk aile vakfı olma özelliğini de taşır.

İslam'ın ilk vakıflarından bir tanesi de Hz. Ömer tarafından, Efendimizin (sav) talimatı üzerine kurulmuştur. Hadiseye göre Hayber Gazvesi'nden sonra ganimet dağıtımında kendi üzerine düşen bahçeyi vakfedişini şu şekilde bizlere aktarır; *“Allah'ın elçisine, ömrümde sahip olmadığım güzel ve değerli bir arazi bana düştü. Bu konuda ne yapmamı buyurursun?”* dedim. Efendimiz (sav); *“İstersen malın ashını hapsed (mülkiyetini elinde tut), gelirini yoksullara dağıt.”* buyurdu. Bunun üzerine Hz. Ömer Semg adlı bu araziye satılmamak, bağışlanmamak ve miras yoluyla başkasına geçmemek üzere gelirini yoksullara, yakın akrabaya, düşkünlere, yolda kalmışlara, Allah yolunda savaşanlara ve azatlık kölelere vakfetti. Vakfın Mütévellisinin de bu gelirden örf'e uygun şekilde harcama yapabileceğini şart koştu.⁵

Daha sonra bir vakıfnâme düzenleyerek, kızı Hafsa'ya sonra da nesline teslim ve vasiyet etti. Bu vakfın diğer bir önemi, vakfiyesi bize kadar gelen ve vakıf hukukuna uygun, mütevelliyeye ait şartları içeren ilk vakıf olmasıdır. Vakfın yönetimini vefat edinceye kadar Hz. Ömer yürütmüş, daha sonra oğlu Abdullah yönetmiştir. Ondan sonra ise ailenin en yaşlısı ve tecrübelileri yönetmeye devam etti.

Diğer bir vakıf örneği ise bizzat Peygamber Efendimiz tarafından gerçekleştirilmiştir. Uhud savaşında Müslümanların safında yer alan Nadiroğullarına mensup Muhayrik adlı bir Yahudi, savaştan önce ailesine *"Ben ölürsem, bütün mallarım Allah'ın elçisine ait olsun. O Allah'ın sarfeti dediği yere harcasın."* şeklinde vasiyet etmişti. Savaş esnasında ölen Muhayrik'in 7 parçadan oluşan Havait-i Seb'a arazileri bu vasiyet üzerine Hz. Peygamber'e kalmış oldu. Efendimiz bu arazileri Abdümtaliboğulları ile Haşimoğulları'na İslam ve Müslümanların ihtiyaçlarına vakfetmiştir.⁶

Hz. Ali efendimiz Yenbû'daki arazilerini ni şu sözler ile vakfetmiştir; *"Allah'ın yüzümü ateşten koruması, beni Cennet'ine sokması ve benden razı olması için, Yenbû'daki bütün malımı satılmamak, başışlanmamak ve mirasla da geçmemek üzere, sulh ve savaş halinde yoksullara, düşkünlere, uzak ve yakın akrabaya, yolculara infâk (vakf) ettim. Benim ölümünden sonra kölelerim Rebâh, Ebû Nîzer ve Cübeyr, bu malımdan kendileri ve aileleri yemek içmek şartıyla, beş yıl çalıştıktan sonra hürriyetlerine kavuşacaklardır."*

Günümüzde Medine şehri yakınında bulunan ve mikât sınırı olan Zülhuleyfe'nin diğer ismi, Abâru Ali (Ali kuyuları) dir. Buradaki su kuyuları Hz. Ali'ye ait vakıf mülkleridir.

İslam'ın değerli komutanı Halid bin Velid'de Medine'deki evini, zırh, at ve kılıç gibi savaş gereçlerini vakfetmiştir. Aynı şekilde Efendimiz Medine'ye geldiğinde Neccâroğulları'ndan bir evi satın almak ister. Onlar ise bu evi, Allah için vakfetmişlerdir.

Bu güzel hadiselerden de anlaşılacağı üzere; Allah yolunda infak ve vakıf kültürünün öncüleri Efendimiz (sav) ve O'nun ashabıdır. Onların izinden yürüyen Müslümanlar bugüne gelinceye kadar vakıf geleneğini devam ettirmiş Allah'ın; *"İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler."*⁷ müjdesine nail olmak için gayret etmişlerdir.

Yüce Allah, bizleri infak emrini hakkıyla yerine getiren kullarından eylesin. Efendimiz (sav) ve O'nun ashabının başlattığı vakıf kültürünü devam ettirebilmeyi ve sevabına nail olabilmeyi ihsan eylesin.

4-Buhâri, Vesâya,33; Tirmizî, Menâkıb,18.

5-Buhârî, Vesâya, 22,28; Müslim, Vasiyyet, 15,16.

6-Müslim, Fedâilü's-sahabe, 196; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 45.

7-Kasas / 54

DÜNYANIN MANYETİK KALKANI

(Manyetosfer)- Manyetik Takla

Bilindiği gibi pusulalar çalışmak için bir manyetik alan varlığına ihtiyaç duyarlar. Pusula iğnesinin kuzey kutbu, Dünya'nın manyetik güney kutbu tarafından çekilir ve bulunduğumuz konumun kuzey tarafını bu şekilde tayin ederiz. Yüzyıllardır açık denizlerde yol alan denizciler bu doğa ilkesini kullanarak yönlerini buldular. Ancak Dünya'nın manyetik alanının yön bulmanın çok ötesinde yaşamsal bir faydası daha var. Bu fayda belki de şu anda yalnızca biz insanoğlunun değil dünya üzerindeki tüm canlılığın varlığını borçlu olduğu bir koruyuculuk olarak görülebilir.

Manyetizmanın gelişimi Dünya'nın farklı bölgelerinde farklı zamanlarda başladı. Çin'de M.Ö. 13'üncü yüzyılda pusula kullanıldığı bilinmektedir. M.Ö. 800 yıllarında Yunanlıların manyetizma hakkında bilgileri vardı. Rivayete göre; bir çoban manyetit taşlarına (Fe_3O_4) sık rastlanan Magnesia kentinde (bugünkü Manisa) farklı bir taşın demiri çektiğini deneyimledi. Mıknatıs (magnet) sözcüğünün kökeni de eski Yunancaya dayanıyor ve kentin adı olan Magnesia'dan türediği kabul edilmektedir.

Manyetik alandan oluşan manyetik alan çizgileri, Kuzey Kutbu'ndan çıkar, dev yaylar halinde Dünya'nın çevresine yayılır ve Güney Kutbu'nda tekrar Dünya'ya girer.

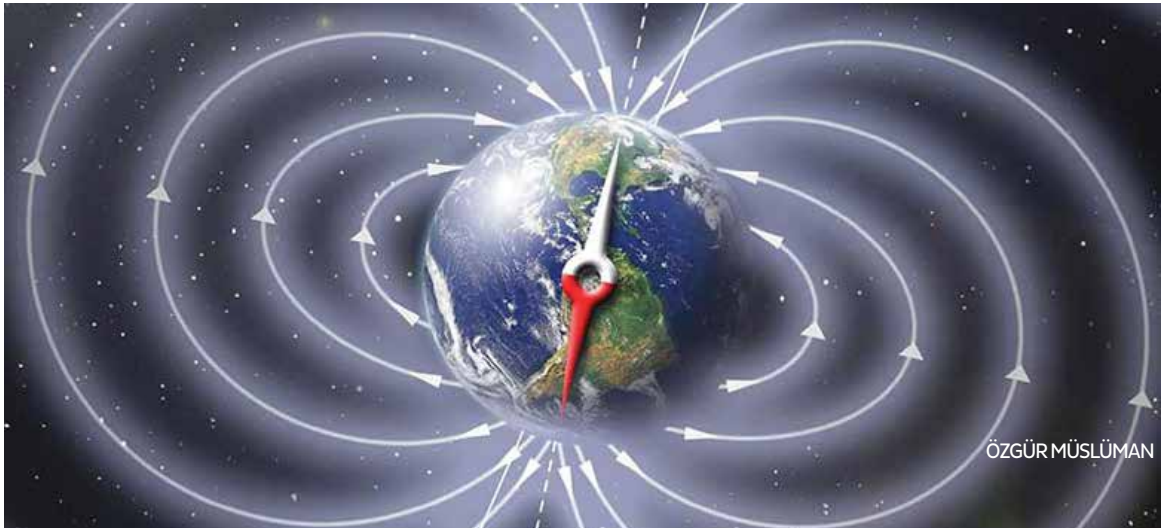
Dünya'nın manyetik alan gerçeğiyle yüzleşir yüzleşmez akla ilk gelen soru bunun nasıl oluştuğudur. Yüzyıllardır denizcilerin açık denizlerde yön tayini yapabilmelerini ve bütün canlılığın güneş rüzgarlarının ölümcül radyasyonundan korunmasını sağlayan manyetik alanın varlığı herhangi bir doğal mıknatısın manyetik alanıyla aynı olabilir mi?

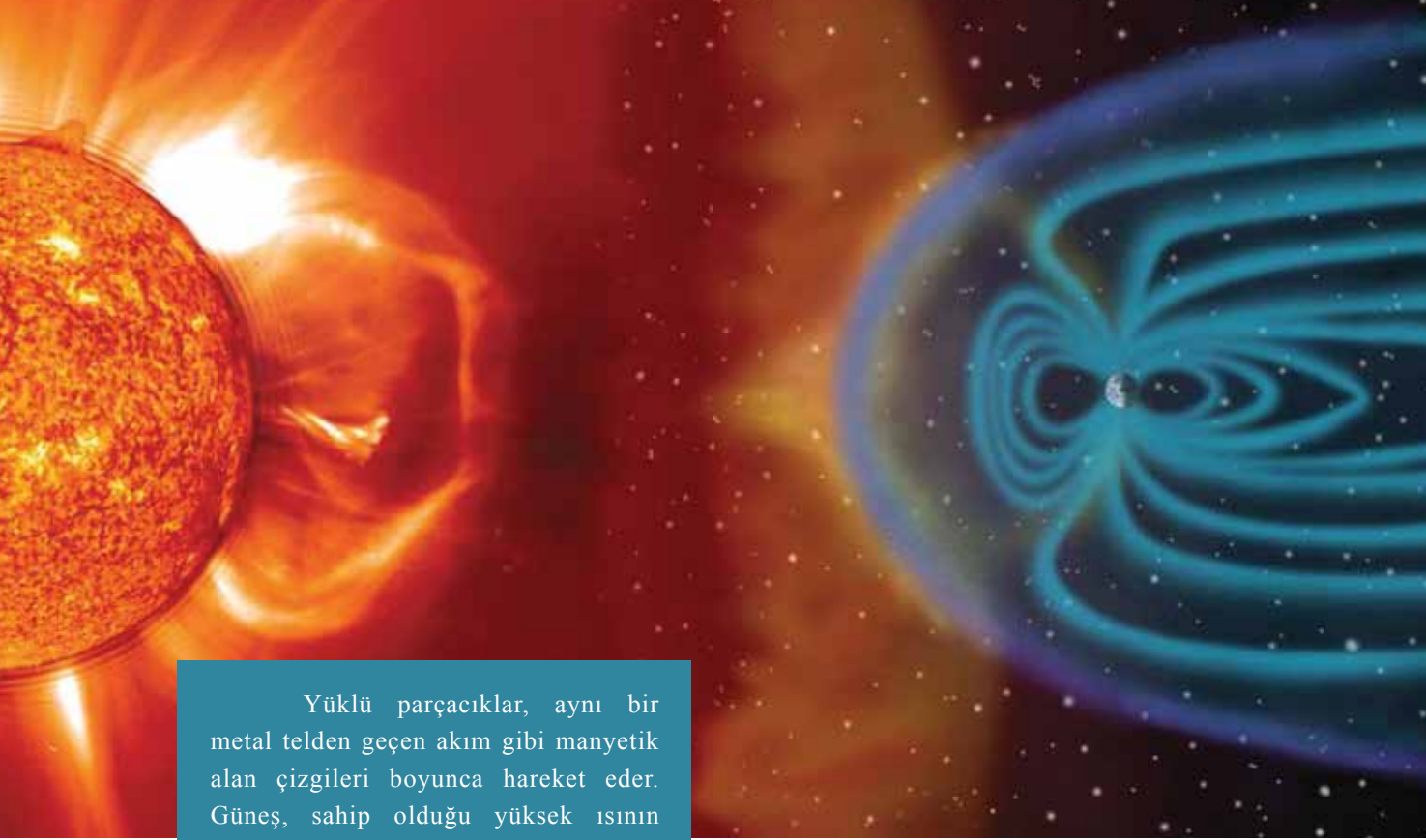
Yaşadığımız yerin yaklaşık 3.200 kilometre kadar altında, dünyanın eriyik çekirdeğinde olan bitenler, biz farkında olmasak da, hayatımızın her gününe tesir etmektedir. Burada; yaklaşık $5.700^{\circ}C$ 'deki, çoğunlukla sıvı demirden oluşan ve Ay'ın hacminin üçte ikisine yakın büyüklüğe sahip olan devasa okyanus, görünmez bir kuvvetin oluşumunun sorumlusudur.

Dünyanın manyetik alanı sıvı demirin hareketi sonucu bir elektrik akımı oluşturur. Bu akım manyetik alanların oluşumuna sebebiyet vermektedir. Yüklü metal parçacıklar manyetik alanlardan geçerek devamlı ve döngüsel bir elektrik akımı yaratır. Çekirdekteki sıvı metalin daimi hareketine bağlı olarak bir miktar manyetik alan oluşturur.

Manyetik alan Dünya'nın koruyucu güç tabakasıdır. Aynı kapalı bir alanın sağladığı koruyuculuk gibi, manyetik alan da Dünya'yı uzaydaki olumsuz hava koşulları ve radyasyondan korur. Galaksiler boyu esebilen radyasyon rüzgarlarının çoğu yıldız patlamalarından yayılan ve Dünya'ya zarar verebilecek parçacıklardan oluşur.

Güneş de patlamalar esnasında yüksek miktarda tehlikeli madde salınımına yol açar. Her birkaç saatte bir Dünya, Güneş'in çok sayıda yüklü parçacık püskürtmesiyle oluşan rüzgarlara maruz kalır. Manyetizma sayesinde yüklü parçacıklardan oluşan rüzgarların etkinliği bastırılır; bu parçacıkların, Dünya'ya zarar vermeden, Dünya'nın çevresinden akması sağlanır. Bu akış esnasında oluşan enerji, Kuzey ve Güney Işıkları (aurora borealis) olarak belirli zamanlarda Dünya'da gözlemlenebilir hale gelir.

Yüklü parçacıklar, aynı bir metal telden geçen akım gibi manyetik alan çizgileri boyunca hareket eder. Güneş, sahip olduğu yüksek ısının sağladığı enerjinin yardımıyla, solar sisteme manyetik alanı boyunca yüksek hızda ve yüklü parçacıklar yayar. Manyetik alan çizgileri boyunca hızlanarak kutuplara itilen çok sayıda elektron atmosferin üst katmanlarına kadar aşağı doğru itilir. İyonosferde elektronların gaz atomlarıyla çarpışması sonucu enerji açığa çıkar. Sonuç olarak iyonosferdeki gazlar parlamaya yol açar ve elektronların kutup alanlarının dışına doğru akışına olanak verir. Bu gözlemlenebilir, renkli ve hareketli ışımalar Aurora olarak adlandırılır.

Manyetik alanın zayıflamasını araştıran bilim adamlarının, Dünya'nın manyetik alanının milyonlarca yıl öncesine uzanan kalıntılarını içinde barındıran ve Pasifik'in ortasında yer alan volkanik adaları incelemesiyle beklenmedik bir olasılık gündeme geldi.

Kanıtlar manyetik alanın gücünde kademeli bir düşüşün aksine ani ve büyük manyetik değişimlere işaret ediyordu. Dünya'nın manyetizması anlaşıldıktan sonra tarihsel süreçteki değişimleriyle ilgili oluşan merak giderilmeyi bekliyordu. Bu merak Dünya'nın manyetizmasını inceleyen jeomanyetizma bilim dalı ile arkeologları birleştirecekti.

Arkeologların uğraşlarından bir tanesi; toprak altından çıkarılan çömlekleri inceleyerek uygarlıkların kültürel ve sosyal yapılarıyla ilgili bilgiler edinmektir. Fakat bu çömlekler jeomanyetizma çalışan bilim adamlarına çok daha farklı şeyler anlatır. Bilindiği gibi çömleğin hammaddesi topraktan elde edilen kildir ve kil, içinde demir tabanlı olan manyetit denilen bir maddeyi barındırır. Mıknatıslanmanın nedenlerini anlatırken de kısaca değindiğimiz gibi manyetit malzemesi, içerisinde atomik boyutta belli bir yönelime sahip mıknatıslar barındırır. Manyetitin mıknatıslanabilmesi için moleküllerinin aynı hizaya girmesi gerekir.

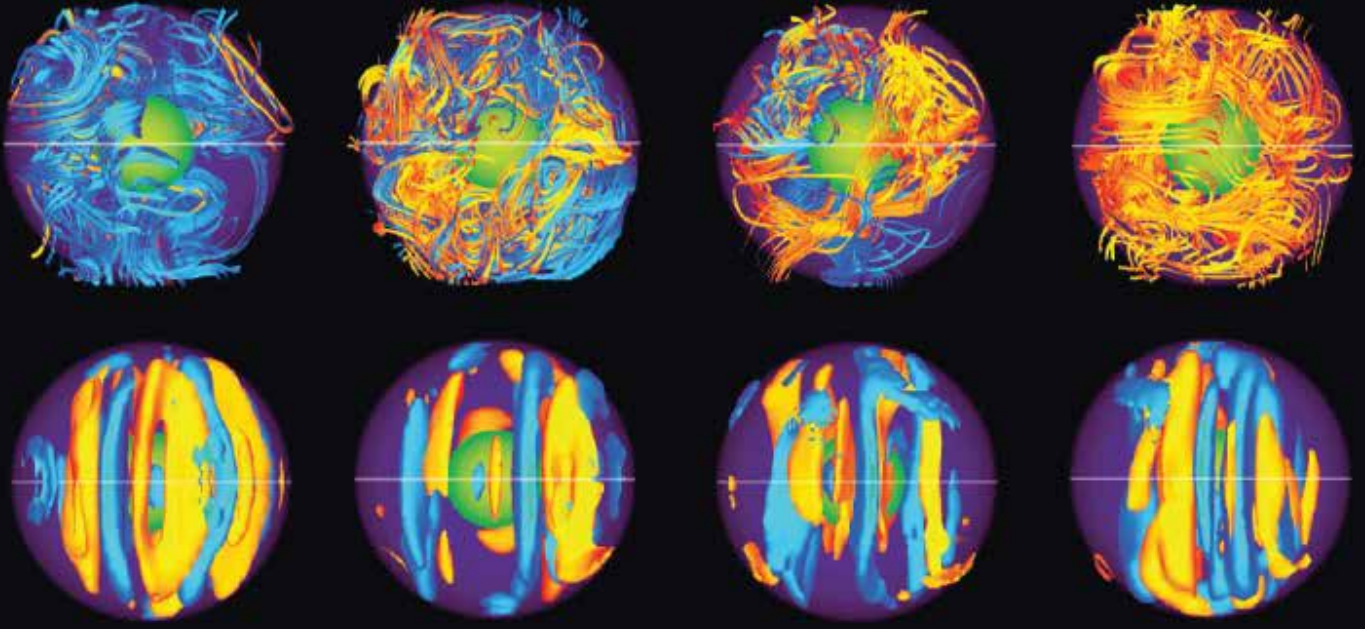
Tarihin içinde bir çömlekçi, eline işlemek için kil aldığı anda içeriğindeki manyetitin genel bir manyetik alanı yoktur. Molekülleri düzensiz bir şekilde sıralanmıştır. Çömlekçi, kil yığınına işler ve daha sonrasında pişirmek üzere fırına koyar. Fizikçileri ilgilendiren asıl mesele bu noktadan sonra başlar. Manyetit 585 °C'ye yakınında manyetik özelliğini kaybeder. Yani bu sıcaklıklarda içeriğindeki moleküller eski düzensiz yönelimlerini tamamıyla yitirir. Fırına bırakılan çömlekteki manyetitin genel bir manyetik alan oluşturmayan düzensiz molekül dizilişi, bahsedilen sıcaklıklara erişildiğinde kaybolur. Fırından çıkarıldığında yüksek sıcaklıklardaki çömleğin yüksek enerjilerde titreşen molekülleri vardır. Bu serbestlik manyetit moleküllerin eski düzensiz dizilişlerinden kurtulmalarına ve malzemenin bütün moleküllerine etkiyen dünya manyetik alanının güç ve yöneminde yeniden hizalanmalarına neden olur. Çömlek soğumaya bırakıldığında tarihi kayıt tutulmaya başlanır. Bütün manyetit molekülleri, enerjileri düştükçe hareketsizleşirler ve sahip oldukları yeni hizalanmayla adeta donup kalırlar! Artık onları yeniden 585°C'ye çıkarmanın haricindeki hiçbir şey uyandıramaz. Onlar, soğudukları andaki dünya manyetik alanının kaydını tutmuş tarihi tanıklar olmuşlardır.

Rahatlıkla söylenebilir ki; arkeolojik kazılardan çıkarılan her çömlekte, Dünya'nın sahip olduğu manyetik alanın adeta tarihsel bir kaydı vardır. Tarihlendirmesi bilinen bir çömleğin içerisindeki genel manyetik alan incelenerek, çömleğin yapıldığı tarihte Dünya'nın manyetik alanının şiddeti ve yönelimiyle ilgili bilgiler rahatlıkla elde edilebilir.

Bu yöntemle, birtakım çömlekleri inceleyen bilim insanları şaşırtıcı bir sonuçla karşılaştılar; Dünya'nın manyetik alan şiddeti büyük bir hızla azalıyordu! Bu durum, manyetik alanın faydaları göz önüne alındığında ciddiye alınması gereken bir bulguydu.

İnsanlığı bekleyen tehlikenin boyutları sarsıcı büyüklükteydi! Daha eskilere gitmek gerekiyordu. İnsanoğlunun çömlek yapmaya başladığından çok daha eski tarihlere! Peki, Dünya'nın manyetik alan tarihinde daha eskilere gitmek mümkün mü? Çömlekler incelendiğinde ancak insanlığın belli bir uygarlık seviyesine erişebildiği kısa geçmişlere gidilebiliyor. İnsanın varoluşundan çok daha eskilere gidilebilirse belki tehlikenin boyutları daha açık görülebilir.

Daha eski bir tarih için insan eliyle oluşmuş nesnelere değil de doğanın eliyle oluşmuş birtakım nesnelere bakmak gerekiyor. Bilim insanları, daha eski için volkanik kayaları inceleme altına aldılar. Volkanik kayalar da tıpkı çömlerler gibi Dünya'nın manyetik alanının kaydını tutarlar. Tek fark, bu yöntemin doğal süreçte gerçekleşmesidir.

Magma yeryüzüne çıktığında yüksek bir sıcaklığa, dolayısıyla içeriğindeki demir tabanlı malzemeler düzensiz molekül dizilimine sahiptir. Soğuyan lavlar dünya manyetik alanının etkisiyle yönelen molekülleriyle belli miktarda mıknatıslanırlar. Lavların soğuması sırasında Dünya'nın manyetik alanı şiddetliyse, lavın manyetik alanı da şiddetli olur. Eğer dünya manyetik alanı zayıfsa lavın da manyetik alanı aynı ölçüde zayıf olur. Benzer şekilde çömlerlerde de geçerli olmak üzere dünya manyetik alanı nasıl bir yönelime sahipse soğuyan lavlarda oluşan manyetik alanda da aynı yönelim söz konusudur. Bu doğrultuda lavları inceleyen ve milyonlarca yıl öncesinin manyetik alan verilerini elde edebilen bilim insanları birçok defa alanın şiddetinin azaldığını ve arttığını gördüler. Fakat lav kayıtları bu sonucun çok ötesinde daha sarsıcı bir gerçeği gözler önüne seriyordu. Dünya'nın manyetik kutupları birçok defa yer değiştirmişti! Üstelik tüm bulgular birleştirildiğinde bu olayın dünya tarihinde birçok defa gerçekleştiği görülmüyordu. Bilim insanları hiç beklenmeyen bir sonuçla karşılaşmışlardı

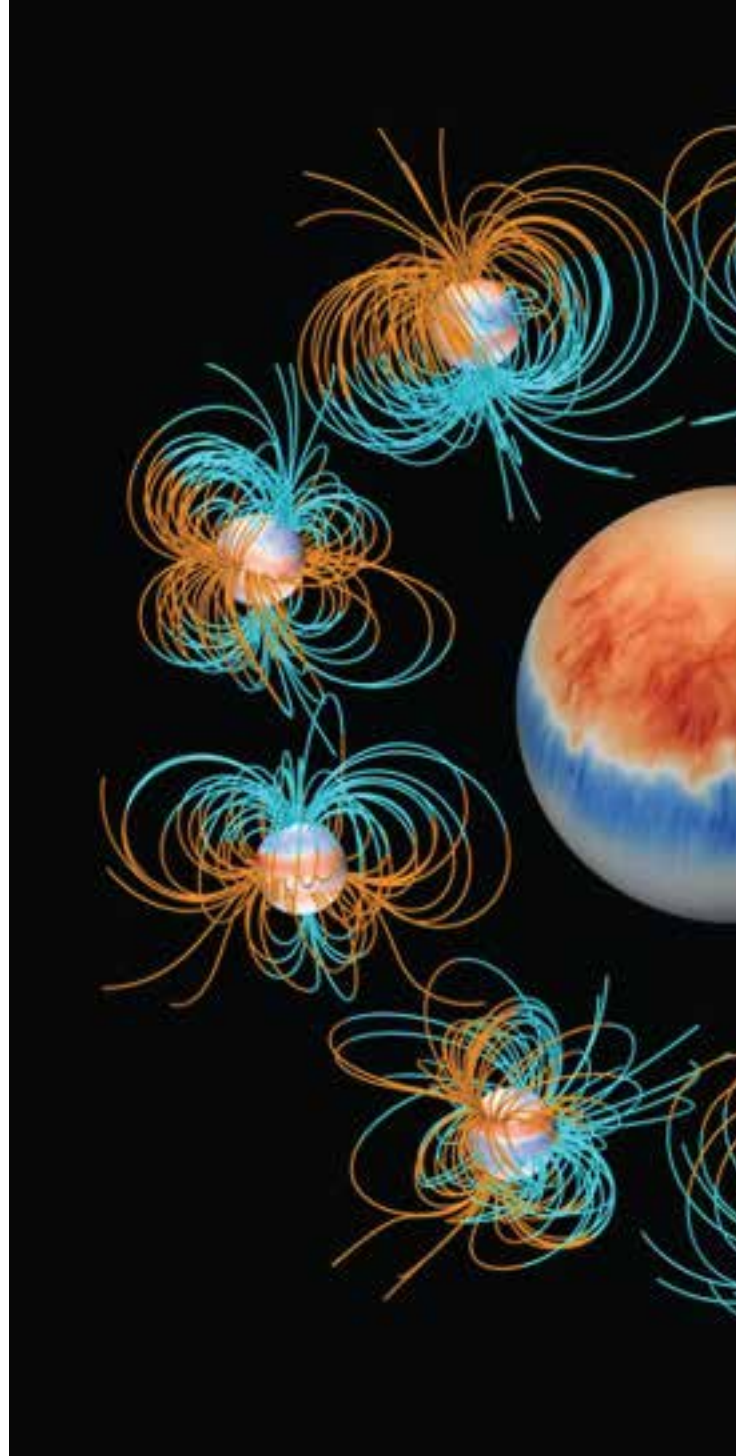

Tarihte gerçekleşen manyetik taklaların bir kaydı tutulduğunda düzenli bir periyodikliğe sahip olmadığı görülür. Yaklaşık yüz bin ile bir milyon yıl arasında olmak suretiyle manyetik kutuplar sürekli yer değiştirmiş ve en son yer değiştirme bundan 780 bin yıl önce gerçekleşmiştir. Bu verilerden hareketle yeni bir manyetik yer değiştirmenin gerçekleşmek üzere olduğu görülüyor. Çömlek kayıtlarından görülen manyetik alanın zayıfladığı bulgusu da ele alınınca, “acaba alanın zayıflaması manyetik taklanın bir habercisi olabilir mi?” sorusu akla geliyor.

Yapılan detaylı çalışmalar ve incelenen lav örnekleri sayesinde her manyetik takla öncesi benzer senaryonun gerçekleştiği görüldü. Önce manyetik alan sürekli bir zayıflamaya maruz kalıyor, kutupsallığı yeterince azaldığında manyetik takla gerçekleşiyordu. Dolayısıyla manyetik alanın sürekli bir zayıflama içerisinde olması ve volkanik kayalardan anlaşıldığı kadarıyla en son manyetik taklanın üzerinden yeterince zamanın geçmesi yeni bir manyetik yer değiştirmenin habercileri olarak görünüyor. Önemli sorulardan bir tanesi olan manyetik taklanın neden gerçekleştiğine ilişkin en ufak bir cevaba sahip değiliz. Bunda manyetik alanın doğasının henüz tam anlamıyla anlaşılammış olmasının da payı var. Bazı sorular şimdilik cevapsız kalsa da, sorunlar her zaman belli çarelerce giderilmek zorunda. Aksi takdirde insanlığı tehlikeli bir gelecek bekliyor olabilir.

KAYNAKÇA

1. <http://spacemath.gsfc.nasa.gov>
2. Fundamentals of Physics -8th edition. Extended/David Halliday, Robert Resnick, Jearl Walker
3. http://www.lightandmatter.com/html_books/0sn/ch11/ch11.html
4. <http://www.phy6.org/earthmag/demagint.htm>
5. http://en.wikipedia.org/wiki/Earth%27s_magnetic_field
6. <http://www.nasa.gov/topics/earth/features/2012-poleReversal.html>
7. <http://www.phy6.org/Education/aurora.html>
8. <http://hyperphysics.phy-astr.gsu.edu/hbase/magnetic/magearth.html>
9. PBS NOVA Magnetic Storm David Sington, Duncan Copp 2003
10. Bilim ve Teknik, Mart 2000, Haziran 2004

**Camideki cemaat iki sınıf
insandan oluşur:**

**Birisi suya girmiş balığa benzer;
rahat bir nefes alır ve hiç çıkmak
istememez.**

**Diğeri ise kafese giren
kuşa benzer; Bir an önce çıkmak
için çırpırır durur.**

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

*Savaş meydanındaki
İslâm sancığına
meleklerle teslim eden sahabe;*

MUS'AB b. UMEYR

Mus'ab b. Umeyr; Miladi 585 yılında Kureş'in ana kollarından bir tanesi olan ve câhiliye devrinde sidâne (Kabe'nin bütün hizmetleri) ve hicâbe (Kabe'nin kapısı ile ilgili hizmetler) görevleriyle kabilenin sancaktarlığını yürüten Benî Abdüddâr'a kabilesine mensup zengin bir ailenin çocuğu olarak Mekke de doğmuştur. Tam ismi; Ebû Abdillâh Ebû Muhammed Mus'ab b. Umeyr b. Hâşim el-Kureşî el-Abderî'dir. Künyesi Ebu Muhammed'dir.

Mus'ab Hz. lerinin babasının ismi Umeyr b. Haşim, annesi ise Hunnas bint Malik'tir. Mus'ab b. Umeyr'in soyu baba ve anne tarafından Peygamber Efendimizle aynı soydan gelmektedir. Mekke'nin en zengin ailelerinden birisinin oğludur.

Mus'ab b. Umeyr evin en küçüğü, annesinin göz bebeğiydi. Ailesinin imkanları çok geniş olduğu için hayatının çocukluk ve gençlik dönemi varlık içinde geçmiştir.

Zamanın en güzel elbiseleri, kokuları ve ayakkabılarına sahip olarak büyümüştür. Peygamber Efendimiz, Mus'ab'ı şöyle anlatırdı: *“Mekke de Mus'ab b. Umeyr'den daha güzel giyinen, daha yakışıklı ve nimetler içinde yüzen başka bir genç görmedim.”*¹

Bir gece vakti Hacun Dağında sohbet ederken arkadaşlarının; *“Duydunuz mu? Abdülmuttalib'in yetimi Muhammed Ben Allah'ın Peygamberiyim. Tapmakta olduğunuz putlar boştur. Hiçbir fayda vermez. Allah ise Tektir. Her şeyi gören ve bilendir. Yaratan O'dur O'na ibadet ediniz.”* diyormuş. Bu sözler Mus'ab'ın kulağına yer etti. O gece uyuyamadı. Ertesi gün Habbâb b. Eret'le karşılaştı. Demircilik yapan Habbâb'a (r.a); *“Bu sıcak demiri nasıl elin de tutuyorsun. Elin yanmıyor mu?”* diye sordu. *“Yüreğimde öyle bir yangın var ki bedenimdeki acıyı hissetmiyorum”* şeklinde cevabı ise Mus'ab'ı çok şaşırttı.

Bunun üzerine; **“Benim de yüreğim yanıyor fakat senin kadar cesur değilim senin gibi bu kızgın demiri tutacak cesaretim yok, sen bu cesareti nereden alıyorsun?”** diye sordu. Habbâb b. Eret (r.a) öğrendiği hakikatleri Mus’ab’a anlattı. Mus’ab beni Muhammed’e götür dedi. İkisi beraber Dâru’l Erkam’a gittiler ve sevgili Peygamberimiz (sav) ile görüştüler. İslâm’ın hakikatleri, Efendimizin nazarı, ifadelerinin etkileyciliği karşısında göz yaşlarını tutamayan Mus’ab orada Müslüman oldu. Mus’ab için artık karanlıklar yerini aydınlığa, umutsuzluklar umuda, endişeler ise yerini teslimiyete bırakmıştı.

Ailesinden Müslüman olduğunu gizlemeye karar veren Mus’ab’ı, bir gün namaz kılariken Osman b. Talha el Abderî gördü ve hadiseyi annesine ve kavmine bildirdi.

Annesi Hunnas, Mus’ab’ı karşısında görür görmez; **“Oğlum duyduklarım doğru mu?”** diye sordu. Mus’ab Hz.leri; **“Evet doğru ben Müslüman oldum.”** şeklinde cevap verince sinirlenen annesi onu eve hapsetti ve sahip oldukları kölelerine Mus’ab’ı kamçılı olarak dininden döndürmeye çalıştı, fakat başaramadı. Hz. Mus’ab İmânından geri dönmedi. 615 yılında dinini daha iyi şartlarda yaşamak için Habeşistan’a hicret etti. Orda bir müddet kaldıktan sonra Mekke’ye geri döndü. Ancak Mekke’nin ileri gelenlerinin, Peygamber Efendimize karşı olan düşmanlıklarından hiçbir şey eksilmemişti.

Hz. Ali efendimiz ise Mus’ab’ı şöyle anlatır; Bir gün Rasûlullah ile otururken Mus’ab yamalı elbisesiyle geldi. Rasûlullah Mus’ab’ı bu halde görünce ağlamaya başladı ve şöyle buyurdu: **“Kalbini Allahü Teâlâ’nın nurlandırdığı şu kimseye bakın. Annesinin ve babasının onu en iyi yiyecek ve içeceklerle beslediğini gördüm. Allah ve Rasûlünün sevgisi onu gördüğünüz bu hale getirdi.”**²

Ayrıca Mus’ab b. Umeyr, Peygamber Efendimizin 621 yılında gerçekleştirdiği birinci Akabe Biatı’nda da yanından ayrılmadı.

Medine’den gelen on iki kişi bu biatte Müslüman oldu ve Peygamber Efendimizden, kendilerine İslam’ı anlatacak bir öğretici vermesini istediler. Peygamber Efendimizde güler yüze, tatlı söze ve üstün bir ahlaka sahip olan Mus’ab b.Umeyr’i bu vazife ile görevlendirdi. Mus’ab b. Umeyr bu emir üzerine hiç şüphe duymadan yollara düşer ve Medine’ye varır. Medine’li ilk Müslümanlardan olan Esa’d b. Züraenin (r.a) evine yerleşir. Mus’ab b. Umeyr o güzel ve yumuşak üslubu, samimiyeti ile Evs kabilesinin Müslüman olmasına sebep olur. İslam’ın ilk öğretmeni olarak Medine’lilerin gönüllerinde taht kurmuştur. 622 yılında tek başına gittiği Yesrib’den, bir zaman sonra 75 kişi ile döner. Rasûlullah efendimiz bu hadiseye çok memnun olur. Mus’ab b. Umeyr, Peygamberimizi görünce: **“Ya Rasûlallah, Yesrib’te İslam’ın girmediği ev kalmadı.”** müjdesini verir.

Mus’ab, Bedir savaşında Peygamberimizin sancaktarlığını yapmıştır. Âlemlerin sultanı kendisini; **“Mus’ab’ul Hayr”** (Hayırlı Mus’ab) diye vasıflandırmıştır.

Uhud savaşında Peygamber Efendimizin sancağını taşıma şerefi yine ona nasip olmuştur. Zırhını giyindiği zaman tıpkı Peygamber Efendimize benzediği rivayet edilen Hz. Mus’ab bu benzerliği nedeni ile Uhud’da müşriklerden İbn Kamia’nın saldırısına maruz kalır. Kendisini rahmet peygamberi zanneden Kamia, onun sancağı tuttuğu sağ kolunu keser. Mus’ab b.Umeyr sancağı sol eline alınca sancağı tuttuğu diğer eli de kesilir. Bunun üzerine iki kesik koluyla sancağı göğsüne bastırır ve Âl-i İmrân suresinin 144. ayetini okur: **“Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geri dönecek misiniz? Kim geri dönerse bilsin ki Allah’a asla bir zarar vermiş olmayacaktır. Allah şükredenleri ödüllendirecektir.”**

Mus'ab (r.a), İbn Kamia'nın mızrağıyla orada şehit olur. Ancak Allah (cc), İslam sancağının yere düşmesine izin vermez. Mus'ab'ın suretinde bir melek düşen sancağı alır ve Peygamberimizin çadırını korumaya devam eder. Savaşın devam ettiği bir noktada Efendimiz yoğun saldırıları görünce, çadırından çıkarak Mus'ab b. Umeyr'e **“İlerle ey Mus'ab!”** demiş. Bunun üzerine melek, Peygamber efendimize dönerek: **“Ey Allah'ın Rasûlü! Ben Mus'ab değilim.”** cevabını vermiştir. Peygamber Efendimiz onun Mus'ab olmadığını, yardım için gönderilen bir melek olduğunu o anda anlamıştır. Savaş sona erince, Efendimiz Mus'ab'ı savaş meydanında bizzat arar ve şehit olan bedenini bulurlar. O meydana Mus'ab'ın üzerine örtülecek kefen dahî bulunamaz. Bir zamanların Mekke'nin en varlıklı delikanlısı olan Mus'ab için Peygamber efendimiz şöyle buyurmuştur: **“Seni Mekke'de gördüğümde senden daha güzel giyinen, senden daha yakışıklı bir kimse yoktu. Şimdi ise kefen olarak sarılmış hırkayı başına örtseler ayakların, ayaklarına örtseler başın açıkta kalıyor.”**³ Daha sonra ashabına hüznü gözlerle seslenerek: **“O elbiseyi baş tarafına çekiniz! Ayaklarını izhir otuyla kapatınız”**⁴ buyurur.

Varlıklı bir ailenin çocuğu iken İslam için her şeyinden vazgeçen, dava söz konusu olduğunda, yurdunu terkeden ve o uğurda canını feda eden Mus'ab b. Umeyr tüm çağlara örnek olmuş Peygamberimizin güzide sahabelerinden bir tanesidir. Allah bizlere onların yolundan gidebilme yi ve onları örnek alabilmeyi nasip eylesin.

DIPNOT

- 1- İbn Sad, Tabakatül-Kübra, Beyrut: Daru Sadr, 1968, III, 116.
- 2- Beyhâki, Şuhabü'l iman, Riyat: Mektebetü'r Rüşd, 2003, VIII, 255.
- 3- İbn Sad, et-Tabakatü'l-Kübra, III, 122.
- 4- Buhari, Cenaiz 27; :Megazi, 17.

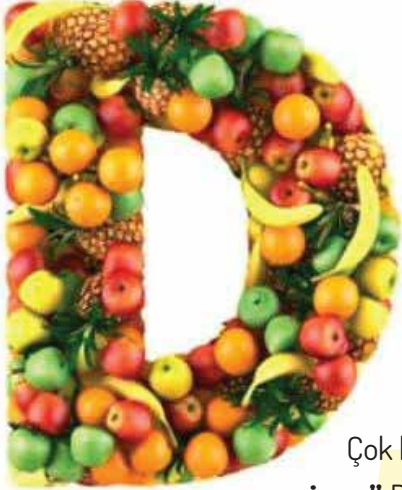

**Bu Dünyaya gönderiliş amacımız,
O'nu (cc) tanımaktır. Hayatımız ancak O'nun (cc)
emirlerini yerine getirerek, yasaklarından
kaçınarak anlam kazanır.**

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

VİTAMİN D

vitamini ve önemi

Çok bilinen bir atasözümüz vardır; **“Güneş girmeyen eve doktor girer.”** Bu söz bizlere D vitamininin önemini en güzel şekilde özetler. Kışın doktorların kapısını aşındıran hastaların büyük bir kısmı yaz mevsiminde daha nâdir doktora gitmektedirler. Yaz mevsiminde, kas yorgunluğu ve kemik ağrılarının azaldığı, enerjilerinin arttığını belirtilmektedir. Bunun nedeni yazın güneş ışığından yararlanıldığı için, D vitaminin düzeylerinin yükselmesidir.

D vitamini yağda eriyen bir vitamin olmasına rağmen, uygun biyolojik ortamda sentezlenebildiği için hormon olarak da kabul edilmektedir. Yaklaşık %90'ı deride UV-B sayesinde sentezlenir. Geri kalanı ise besinler yoluyla alınır. Sentez için doğrudan güneş ışığı ile temas olması gerekir.

Yapılan bilimsel çalışmalarda gelişmiş ülkelerde bile kış ve bahar döneminde erişkinlerin %50'sinden fazlasında D vitamini yetersizliği saptanmıştır. Güneşli bir ülke olarak bilinen Türkiye'deki kadınların %67 ile %100'ünde değişik oranlarda D vitamini yetersizliği mevcut olup erkeklerdeki bu oran kadınlara göre daha iyi bir derecededir.

Vitamininin Görevi

Vücutta kalsiyum, fosfor dengesini sağlar ve kemik mineralizasyonu üzerine etkisi vardır.

D vitamininin kemik dışı başlıca fonksiyonları ise:

- D** Hücrelerin farklılaşmasını sağlamak.
- D** Bağışıklık sistemini güçlendirerek otoimmün hastalıkların gelişimini engeller.
- D** İnsulin salgılanmasına yardımcı olur. D vitamini eksikliği insülin salgısını azaltarak tip 2 diyabet gelişimine sebep olabilir.
- D** Enfeksiyonu engellemeye yardımcı olur.

Vitamini Eksikliği

Sanayileşmenin artması, obezite, karaciğer ve böbrek yetmezliği, crohn ve çölyak gibi yağ emilim bozukluğu olan hastaların D vitaminini istenilen oranda almaması ve hasta olmayan bireylerin güneşten yeterli kadar faydalanmaması sonucu, D vitamini eksikliği ve yetersizliği oluşmaktadır. Bunun sonucu olarak kalp-damar hastalıkları, yaygın kanserler, astım, depresyon, hipertansiyon, romatizma, enfeksiyöz ve otoimmün hastalıklar gibi kronik hastalıkların oluşumu kolaylaşmaktadır.

Fibromiyalji, depresyon, kronik yorgunluk, artrit, multipl skleroz, romatoid, mevsimsel duygudurum bozukluğu gibi hastalıklarda D vitamini eksikliğini büyük oranda mevcut olup, D vitamini takviyesiyle hastalıkların iyileşmesi hızlanmaktadır.

D vitamini eksikliğinde eskiden beri kemikleri etkilediği bilindiği gibi en sık olarak çocuklarda Raşitizme neden olmaktadır. Bu hastalıkta kemikler kalsiyum ve fosfor emilimini gerçekleştirmez ve yumuşak, güçsüz, deforme olmuş kemikler ortaya çıkar. Erişkinlerde ki aynı duruma ise osteomalazi olarak adlandırılır.

D vitamini eksikliğinde; meme, kalın barsak, yemek borusu, prostat, rektum, mide, mesane, safra kesesi, pankreas ve böbrek gibi organları etkileyen kanserlerin oluşumu kolaylaşmaktadır.

Araştırmalar D vitamini seviyelerini düzeltmenin tüm kanser risklerini azalttığını belirten epidemiyolojik ve gözlemsel veriler mevcuttur. Kandaki 10ng/ml lik D vitamini artışı kanser riskini yüzde 35 azalttığını göstermektedir. Dr. Michael Holick'e göre bu artış birkaç ay boyunca günlük 1000 İÜ D vitamini alındığında sağlanmaktadır.

D vitaminin kanser üzerine etkileri:

- 1- Kansere dönüşen hücrelerin gerektiğinde ölmelelerini sağlamak.
- 2- Kanser hücrelerinin farklılaşmasına yardım eder.
- 3- Kanser hücrelerinin yeni damar oluşumlarını kontrol eder.
- 4- Metastazi engeller.

Düzenli olarak güneş ışığının etkisinde olma melanom gibi deri kanserinin tehlikesini azaltırken arada bir fakat yoğun olarak güneş ışığına maruz kalma melanom riskini artırmaktadır

Vitamini Eksikliğinin Belirtileri

Yorgunluk, halsizlik, kilo vermede güçlük çekme, depresyona eğilim, kuvvet kaybı, saç dökülmesi, eklem ve parmaklarda ağrı, uykusuzluk, baş ağrısı, aşırı terlemedir.

Güneşin dik geldiği öğle saatlerinde yani gölgenizin boyunuzdan daha kısa olduğu saatlerde yarım saatlik bir güneşlenme ya da alınan D vitamini takviyesiyle bu belirtiler belli bir süre sonra geçmektedir.

Dr.Michael Holick'e göre öğle vakti fazla uzun olmayan bir süre güneşlenen bir kişinin vücudunda 10,000 ile 25.000 IU D vitamini sentezlenebildiğini göstermiştir. Adam ve arkadaşları ise öğleyin 30 dakika süre ile güneşlenen beyaz bir bireyin vücudundaki D vitamini sentezinin 50.000 IU/gün'e kadar artabildiğine işaret etmişlerdir. Benzer 3 çalışmada da benzer sonuçlar elde edilmiş ve kısa süre güneşe maruz kalanlarda en az 8,000 ile 10,000 IU/gün D vitamini sentezlendiği saptanmıştır.

Güneşlenmede D vitaminini ne kadar alabiliriz ve aşırı güneşlenme ne kadar zarar verebilir:

- Öğlen vaktinde etkili olan UV-B ancak belli miktarda D vitamini sentezlemektedir. Öğleden sonra ise etkili olan UV-A D vitamini sentezini durdurmaktadır.
- Güneşlendikçe deride bronzlaşma artması sonucu UV-B deriye daha az geçmekte ve D vitamini sentezi azalmaktadır. Bronzlaşmayı UV-A arttırmakta ve derinin yaşlanmasını neden olmaktadır.
- Güneşlenmelerine rağmen birçok hastanın D vitamini seviyesinin düşük olmasının sebebi, koruyucu kremler kullanmalarındır. Güneş koruyucular D vitamini deriye geçişine engel olmaktadır. Koruyucu kremler kullanmayan çoğu kişide ise vücudunu sabun ya da şampuanla ve sıcak suyla yıkaması sonucu D vitamini kaybetmektedir.
- Güneş kremleri güneş yanığını önler fakat deri kanserine neden olan UV-A'yı önlemez. Deride D vitamini sentezi yapan UV-B'yi önler. Daha uzun dalga boylu olan UV-A derinin derinliklerine kadar girer; UV-B ise derinin yüzeyinde kalır.
- Yeterli D vitaminini güneşten alımında; enlem, mevsimler, rakım, günün saatler, hava kirliliği, bulut örtüsü, koruyucu krem kullanmak, ciltte melanin içeriği, yaş, kilo, vücudu kaplayan giysilerin miktarı etkili olmaktadır. Besin takviyesi olarak D vitamini almak için balık, yumurta, süt ve mantar gibi yiyecekleri yemek yeterli değildir.

Güneşten Korunmak için;

**Güneşe çıkarken, ensenizi kapatan, yüzünüzü tamamen gölgeleyen bir şapka takın.
Mümkün olduğu durumlarda, ince, uzun, açık renk bir pantolonu ya da uzun kollu
ince bir tişörtü tercih edin.**

D Vitamini Eksikliğini Ölçmek

Kanınızdaki D vitamini seviyesini belirlemenin tek yolu 25 OH D 'yi ölçen bir kan testi yapmaktır.

Ülkemizde 25(OH)D, D vitaminin normal düzeyleri konusunda bir karmaşa mevcuttur. Birçok laboratuvar çocukta raşitizm ya da erişkinde osteomalazi yapmayan 10-20 ng/mL'yi alt sınır olarak kabul etmektedir. Bu düzeyler kemik hastalıklarından koruyabilir ama maalesef kemik dışı çok sayıda D vitaminine bağlı hastalıktan korumaz.

D Vitamini Yetersizliğinin Dereceleri

Yetersizliğin derecesi	Kan 25(OH)D vitamini düzeyi
Ağır D vitamini yetersizliği	<5 ng/dL
Orta D vitamini yetersizliği	<10 ng/dL
Marjinal D vitamini yetersizliği	10-16ng/dL
Gizli D vitamini yetersizliği	16-40) ng/dL
Normal	40-110ng/dL

Ne kadar **D** Vitamini Almak Gerekir:

T.C. Sağlık Bakanlığı, 1 yaşına kadar günlük 400İÜ(üç damla) D vitamini verilmesini önermektedir. Diğer yaş gruplarında ise gerek görmemektedir. Dünyaca ünlü D vitamini uzmanları ise günlük ihtiyacın 4000 İÜ- 10 000 İÜ olması gerektiğini söylemektedirler. D vitaminin toksik dozu ise günlük 40 000 İÜ'nin üzerindedir.

Eğer yeterli derecede güneşlenemiyorsak günlük en az 4000 İÜ D vitamini takviyesi almamız gerekir.

Bebeklerde, annenin hamileliği döneminde D vitamini depoların yetersizliği, bebeğin yeteri kadar güneşlenememesi ve yetersiz anne sütü alması sonucu D vitamini yetersizliği ve eksikliği oluşmaktadır. Hamile annenin D vitamini düşükse bebeğinde D vitamin düzeyi annenininkine göre daha düşük olmaktadır. Anne karında yeterli kadar D vitamini alamayan bebeklerde şizofreni, bipolar bozukluk, otizm, tip I diyabet, alerji, astım, osteoporoz, düşük doğum tartısı gibi hastalıklara yol açabilmektedir.

Sonuç;

Prof. Dr. Ahmet AYDIN'a göre D vitamini almanın ideal yolu güneşlenmektir. Çünkü deride sentezlenen D vitamini güneş ışığının enerjisi ile sülfatla bağlanır ve bu haliyle D vitamini suda çözünür hale gelir. Suda çözünebilir D vitamini tüm hücrelere kolayca girebildiği için etkisi yağda çözünen D vitaminine göre daha fazladır. Halbuki ağızdan aldığımız D vitaminleri sülfatsızdır, yağda erirler. Sülfatsız D3 vitamini yağda erdiği için kan dolaşımında serbestçe dolaşamaz.

Çok büyük bir kısmımızın D vitamini düzeyleri düşük olduğundan dolayı güneşlenemeyen kişilerin takviye alması gerekmektedir. İdeal takviyeye başlamadan önce 25 OH D vitamini düzeylerimizi ölçtürmek gerekir. Normal düzeyler 40-110ng/mL arasında olması gerekir. 60-80 ng/mL arası iyi bir düzeydir. Bu düzeylere erişildikten sonra bu düzeyi sürdürebilmek için erişkinlerin günde 5000IU, çocukların ise her 12.5 kilosu için 1000 IU alması gerekmektedir.

Erişkinler günlük 5000IU (40 damla kadar D vitamini) alabilecekleri gibi iki ayda bir kez 300,000IU'lık 1 ampul depo D vitamini içerek de ihtiyaçlarını giderebilirler.

Kanser, kalp hastalığı, multipl skleroz, romatizmal hastalıklar ve otoimmün hastalıklarda günlük alınması gereken çok daha fazla olabilir. Bu hastalarda ideali kan seviyelerine bakarak 25 OH D vitamini düzeylerini 80-100ng/mL arasında tutmaktır.

KAYNAKÇA:

<http://www.beslenmebulteni.com/d-vitamini-kalp-hastaligi-ve-hipertansiyon-riskini-azaltiyor/>

<http://www.beslenmebulteni.com/gunde-400-unite-d-vitamini-almak-yeterli-mi/>

<http://www.beslenmebulteni.com/butun-yonleri-ile-d-vitamini/>

<http://www.turkosteoporozdergisi.org/archives/archive-detail/article-preview/an-pandemisi-d-vitamini-eksikli-ve-yetersizli/8127>
D vitamini devrimi/ Dr. Soram Khalsa/ Pegasus yayınları, 2014

SULTAN ABDÜLMECİD

YAVUZ SULTAN SELİM

HİKMETLİ HATİRALAR

Yavuz Sultan Selim Külliyesi, İstanbul'un altıncı tepesi olan Çarşamba sırtlarında, Fatih ilçesinin Yavuzselim semtindeki Çukurbostan denilen Bizans açık su haznesi yanında ki Haliç'in dik yamaçları üzerinde inşa edilmiştir.

Külliye esas olarak cami, iki tabhâne (ihtiyaç sahiplerinin barınacağı misafirhane), imarethane (yoksulların yemek yiyebileceği mutfak) Yavuz Sultan Selim ve eşi Hafsa Sultan'ın türbeleri, şehzadeler türbesi ve mektepten teşekkül etmektedir. Bunlardan başka sonradan ilâve edilen Sultan Abdülmecid Hz. Türbesi ve bir meşruta (cami çalışanlarının ikâmet edeceği mekân) binası külliye sınırları içinde eklenir.

Külliye binasının yapımı Sultan Selim Han tarafından emredilmiş veya buna niyet edilmiş olmasına rağmen, sultanın vefatı 21 Eylül 1520 tarihinde olduğuna göre bu görev oğlu Kanûnî Sultan Süleyman tarafından gerçekleştirilmiş ve babasına hürmeten külliyeye kendi adını yazdırmamıştır.

Birçok Osmanlı sultanı gibi Abdülmecid Han'da atası Yavuz Sultan Selim'e karşı büyük bir muhabbet besliyor, sohbet meclislerinde ceddinin yaşam hikayesinden kesitler anlatarak O'nu yâd ediyordu. Fırsat buldukça da dedesi Selim Han ve O'nun eşi Hafsa Sultan'ın türbelerini ziyaret ediyordu. Bu yüzden külliyesinin bulunduğu mekân, Abdülmecid hazretleri için derin bir tefekkür yeri idi.

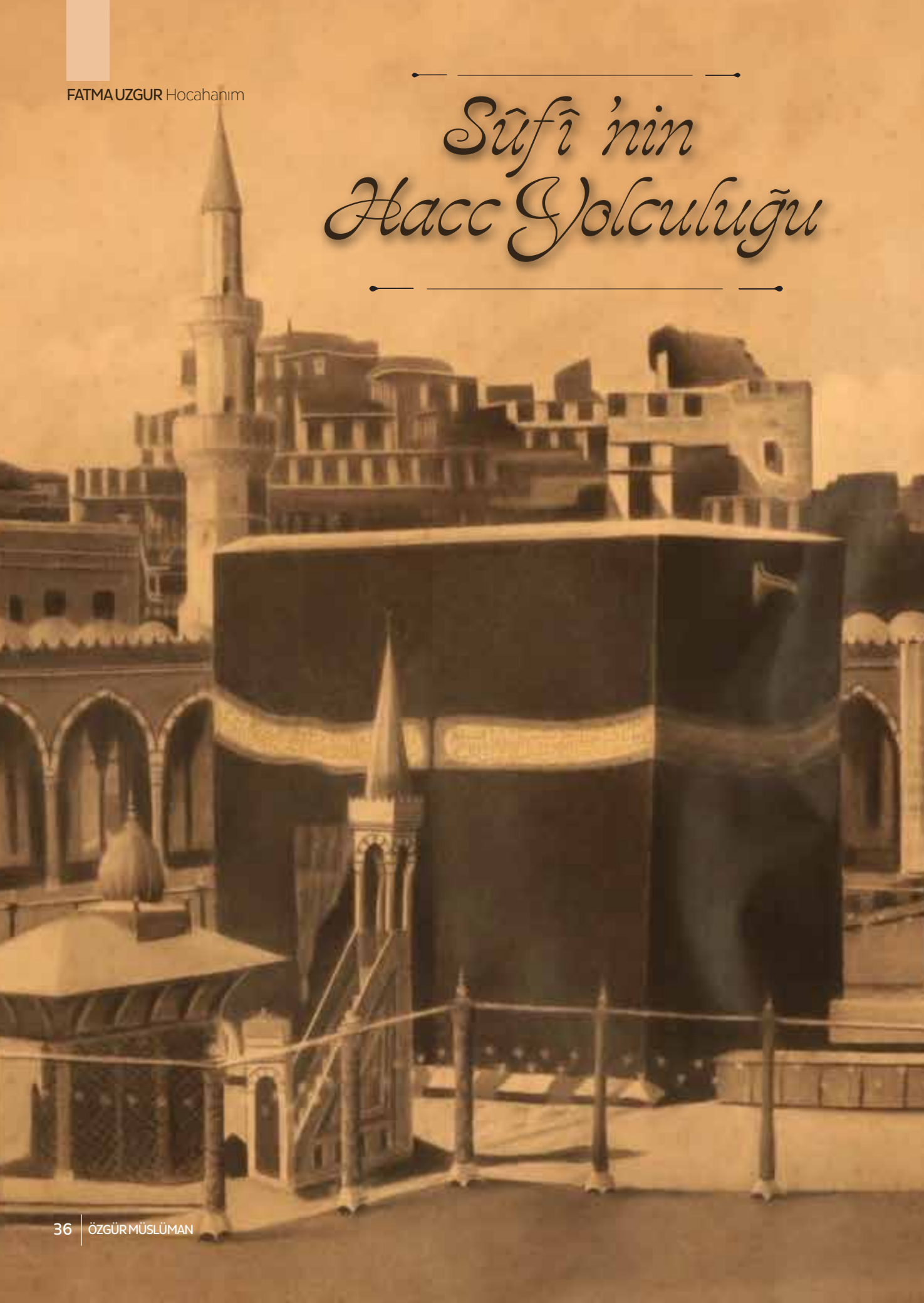
Abdülmecid Han'ın en büyük arzusu vefat ettiğinde, çok sevdiği dedesi Yavuz Sultan Selim Han'ın bulunduğu bu tepeye defnedilmeğidir. Bir gün yine Çarşamba sırtlarında doğru giderek camiyi uzaktan seyreder. Daha sonra yanına giderek caminin kible tarafına geçer ve türbelerin arasında dolaşmaya başlar. Sultan Abdülmecid'in gönlünde dedesi Selim Han ile yan yana yatma arzusu vardır. Bundan dolayı Yavuz Sultan Selim Han türbesinin sol başındaki boşluğa türbe yerine karar kılar. Padişah, yanındakilere gerekli talimatı verir ve caminin kible duvarının baş kısmına, dedesi Yavuz'un türbesinin yanına bir türbe inşa edilmesini emreder. Proje hazırlanır ve kazı çalışmaları başlar.

O gece sultan Mecid Han ilginç bir rüya görür. Dedesi Yavuz Sultan Selim Han karşısına dikilir ve torununu ikaz eder: *"Sen şimdi benim üst başıma serilip, ayaklarını bana doğru mu uzatacaksın!"* Bu ikaz karşısında ürperen Abdülmecid Han, hemen ikaza kulak vererek ertesi sabah emrini değiştirir. Türbesini, Kanûni Sultanın çocuklarının yer aldığı şehzadeler türbesininde solundaki boşluğa, yani çok sevdiği dedesi ile arasında iki ayrı türbe bırakarak yaptırmak zorunda kalır.

Allah, onlardan razı olsun.

Sūfî'nin Hacc Yolculuđu

Ey! Allah'ın rızasını talep eden, mâsivâdan ve dünyadan sıyrılmaya çalışan tâlib.

İslamın şartlarından birisi Hac'dır. Allah (c.c), Kur'an'ı Kerim'de buyurmuştur ki: **“Orada apaçık deliller, İbrâhim'in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Gitmeye gücü yetenin O evi ziyaret etmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnidir.”**¹ Allah'ın evi Beytullah'tır. Ve Allah insanlara o eve yönelmelerini, orada ibadet etmelerini emretmiştir.² Hz. Adem (a.s)'in ilk insanın gerçekleştiği Kabe'nin yıkılıp kumlar altında kalmasından sonra; Hz. İbrahim (a.s), Allah'ın emri üzere Kabe'nin temellerini toprak altından çıkartarak ikinci kere inşa etmiştir. Kabe'nin yapımında gerçekleşen birçok mucize³, Hz. İbrahim'in teslimiyet ve Hakk'a rıza makamında oluşunun delilidir.

Yüce Allah'ın Kur'an'da emrettiği ibadetlerin içerisinde, zahir ve bâtın (derin) anlamların bulunması gibi, Hac ibadetinin de birçok hikmeti ve manevi tecellileri vardır. Ehli aşkın dediği gibi:

***Kabe inşa-yı Halil'dir sendedir beyt-i Celil
Sensin Allah'ın delili rûh-ı sultân el-meded.***⁴

Nasıl ki biz Müslümanlar, Hac fârizasını yerine getirmek üzere sefere çıkarak dünyaya ait olan her şeyimizi geride bırakıyorsak (evlat, mal, mülk vs.), ihrama girerek de mânen ruhumuza böyle bir tecrid yaşatıyoruz. Ruhumuzun da mânen Hakk'a yükselmesi ve bu mânevi yolculuğu da başından sonuna kadar tamamlayabilmesi için, O'nun inayetine ulaştıracak, yol gösterecek bir Pir'e teslim oluyoruz.

Pîr, Hakk'ın izniyle o müride, şeriatın anahtarı olan Kelime-i Tevhîdi telkin ederek, hakikati gösterir ve onun yolunu açar. Çünkü Hazreti Allah, yeryüzünde zâhiri ilimlerin öğrenilmesi için ehil olan alimlerini eksik etmediği gibi; batını ilimlerin öğrenilmesi için mürşid-i kamillerini bizlere göndermekten aciz değildir.

Ruhun, nefsi ile verdiği mücadelelerin çetinliğini en açık haliyle yaşadığı Hac yolculuğunda kendini anlama çabasında olan mürîd; **“Nefsini temizleyen, kurtuluşa ermiştir.”**⁵ ayeti kerimesinden yola çıkarak hasta olan kalbinin temizlenmesi için ibadet ve taate devam eder; tâ ki, kalbi Kelime-i Tevhid'in nuru ile nurlanıncaya kadar.

Seyr-i ilallah (Allah'a doğru yürüyüş) yolunda ilerleyen mürîd, kendisine açılacak olan tecellilere; nefis mertebelerini aşarak, samimi bir kalp ile Hakk'ı zikrederek kendisini Hak karşısında yok bilir ve nefsi emareye asla meydan vermez. Evliyayı Kıram demişlerdir ki:

***Nefs-i emmaresini katletmeyen
(islah etmeyen) nefsi levvameye geçemez.***

Ne zaman ki mürîd; işlediği günahlardan, kötülüklerden pişmanlık duyar ve kendisini kınamaya başlarsa bu yolculuğunda kalbinin bir yüzü mülhimeye bakarak ilham almaya başlar. Gönünden masiva ve hubb u dünya çıkmaya başlar. İsmi celâl ile zikreden mürîdin kalbi ziyâlanarak seyri illallah olan tarikat rütbesini alır. Ve Hakk'ı zikre devam ederek nefsi tedric ile Hakk'a urûc eder (yükselir). Mürşidine, yoluna sadık olan mürîd, nefsi mülhimeden nefsi mutmaineye geçer. Şirkten, şüpheden ve hatadan temizlenmiş, Mevla'nın hitabıyla ıstıraplardan kurtulup huzura kavuşmuş mürîdin hevâsı Hû'ya tebdil olur. Artık o mürîdin kalbine nefsi, şeytan ve hubb u dünya (dünya sevgisi) tesir etmez. Ve mutmaineye ulaşan bir mürîdin kalbi arşullahtır.

Kalbi arşullah makamına ulaşan bir mürîd; mikatı hazrette bütün sıfatlardan, resimlerden tecrid ederek, Nûru'l Kuddus'ten ihram giyer. İşte ihramın anlamı budur. Beytullah'a girdiğinde, naz ve niyaz ile **“Lebbeyk Allahümme Lebbeyk Lebbeyke La Şerikeleke Lebbeyk İnnel Hamde ve ni'mete Leke velmülk La Şerikeleke”**

[“Buyur Allahım buyur! Emrindeyim buyur! Senin hiçbir ortağın yoktur. Emrindeyim buyur!” diyerek sanki, Allah’ım işte sana geldim, ben seninim, Sen, belde-i eminde kalbimde gördüğümün niyazında bulunmaktadır. Hakk ona itminan vererek burası belde-i emindir buyurdu. Burada, Allah’tan geldik yine O’na döneceğiz sırrı zuhur eder. Bu makamda tevhîd-i sıfata ulaşan mürid, **seyr-i maallah** makamına ulaşır. Sonra Arafata çıkar. Arafat irfân demektir. Orada bütün makamlar cem’ olur. Müzdelife de ikinci cem’ makamı yaşanır yani cem’ül cem’dir.

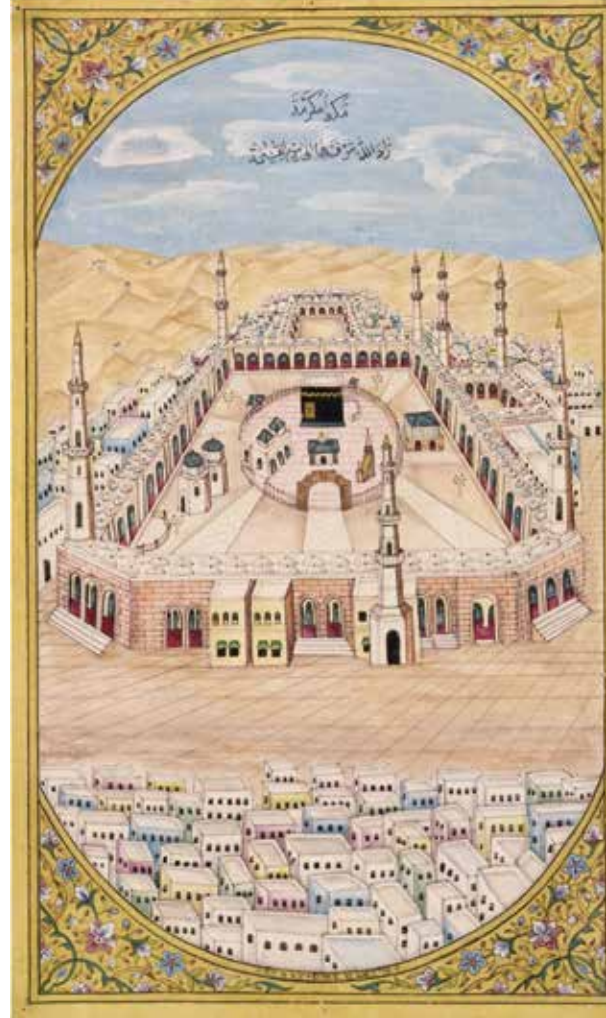
İrfana ulaşan derviş, müzdelifede manevi makamları cem’ ederek Mina ya iner. Orada nefisini Allah’a kurban eder. Hz. İbrahim’in oğlunu kurban etmesi bu makamda nefisini kurban etmeye işaretir. Her şey fânidir, Allah bâkidir sırrı da burada zuhur eder.

Hacı, hakiki hac yaparak, manevi makamları nasıl zahiren görüp ziyaret ederek her makamın edebini ve şartını yerine getiriyorsa, manen de ruhu Allah’a yükselerek Hay makamında hakiki hayatı bulur. Bu makamda **seyr-i fillah** makamıdır. Seyr-i zat makamıdır. Bu bayramın adı “**Udhiyye**” (kurban) bayramıdır. Ehl-i dil şöyle demiştir:

*Uruc et ihramdan ey din siracı
Keselim kurbanı olalım hacı
Hallolsun uşşâkın hep ihtiyacı
Vuslatın indinde âbad et beni.*

Allah’ın izniyle vuslata ulaşan mürid, kurbanı keser, saçını tıraş eder, tavaf yapar ve ihramdan çıkar. Artık onun için geriye dönüş başlamıştır. Zâhiren Hac fârizasını yerine getiren mürid, bu ibadeti yaparken kalbi ve ruhu ile de manevi mertebeler kat ederek Haccın hakikatine ulaşır. Bu hacıya **hacî’ül-ekber** denir. Hakk’a ârif olan müridin kalbine geriye dönüşünde dünya ve mâsiva artık tesir etmez. Onun kalbinde O’nun zikrinden başka bir şey yoktur. Yüce Allah’ın isim ve sıfatlarının tecellileriyle bedenini ve ruhunu terbiye eden mürid, dünyada insanı kâmil olarak Hakk’ın rızasına ulaşır. Ahirette ise onlar için korku ve hüzn yoktur.

Allah cümlemizi Kur’an’ın ahlakı ve Muhammedî sıfatlarla zâtına vâsıl olmak için mürşidimizin yolunda daim ve kaim eylesin.

DİPNOTLAR

1-Âl-i İmrân, 3/97.

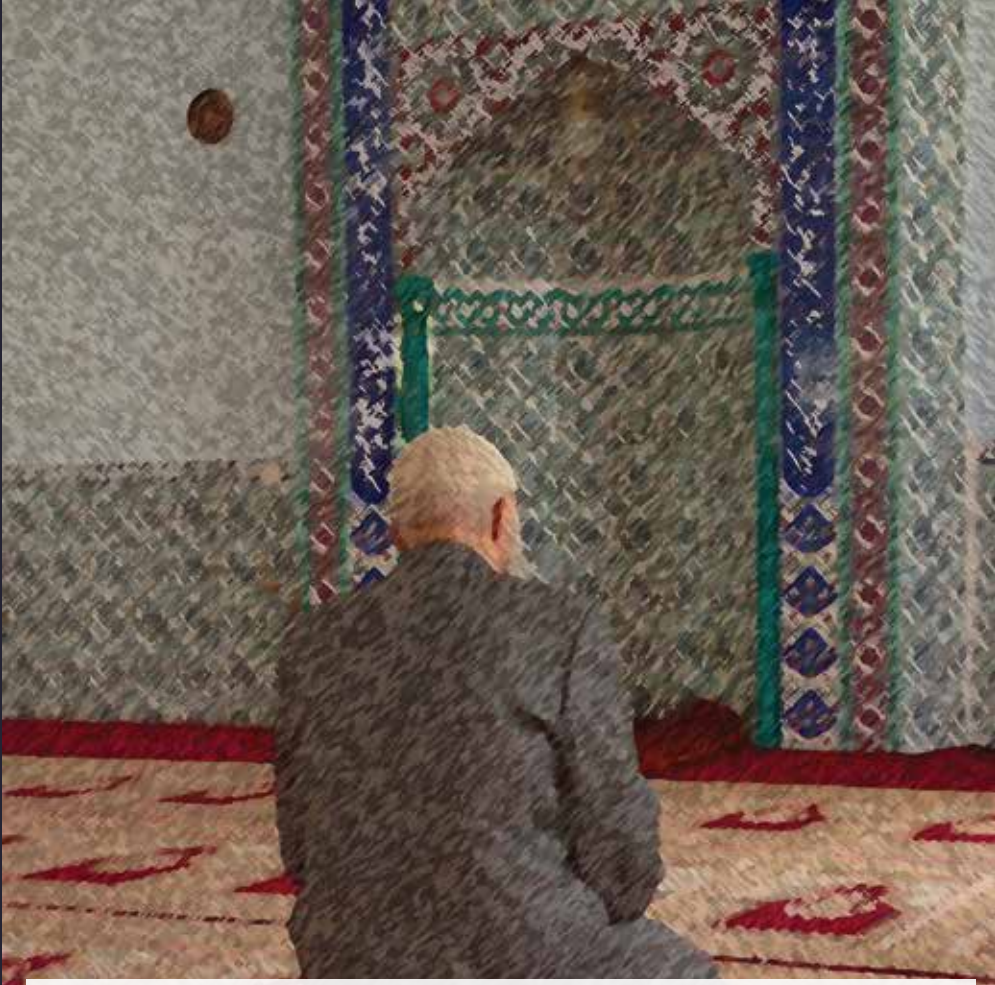
2-Bakara, 2/149.

3-Kâbe'nin inşasında Hz. İbrahim'in boyu, taşları yerleştirmeye yetişmemeye başladığında, üzerinde ayak izinin olduğu yüksekçe bir taşa basması ve inşaya devam etmesi. Bugün bu taş, Kabe'nin önünde ki Makam-ı İbrahim olarak yer almaktadır. Diğer bir hadise, Kabe'nin tavafa başlama noktası olarak belirlenmesinde kullanılan ve Hz. Cebrail'in cennetten getirdiği rivayet edilen Hacer'ül Esved taşının yerine yerleştirilmesidir.

4-Salih Baba Divanı

5-Şems, 91/9.

6-Bakara, 2/156.

Kul Rabbine ibadet ettikçe
rütbe ve derecesi artıyor.
Rabbinin indinde meleklerden de
üstün oluyor.

Artık bu nimet nasıl inkâr edilir?

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

el-Bâtın

Ey hiçbir şeyin kendisinden gizli kalmadığı ancak kendisinin her şeyden daha gizli olduğu, kudretinin sınırlarını akıl ve duyularla idrâk edemediğimiz Allah (cc).

“O Allah, evvel ve âhir, zâhir ve bâtındır. O her şeyi bilir.”

HADİD, 57/3

Bâtın kelimesinin masdarını oluşturan batn ve butûn *“gizli olmak; bilmek, bir şeyin iç yüzüne ve bir kimsenin sırlarına vâkıf olmak”* mânalarına gelir. Batn veya butûnun karşıtı olan zuhûrun mânaları içinde de *“açık ve âşikâr olmak”*, ayrıca *“muttali olmak”* gibi anlamlar vardır.¹ Bâtın, hakikati ve mahiyeti akılla idrâk olunamayan, hayal ile tahayyül edilemeyen, duygularla hissedilmeyen, gizli olan, herşeyin iç yüzünü ve sırlarını bilen ve vâkıf olan, her şeye yakın olan demektir.²

Kur’ân-ı Kerim’de butûn ve zuhûr masdarları farklı sîgalar ile toplam 6 yerde geçmektedir. Bahsedilen ayetlerdeki kelime manası olarak bâtın; karşılıklı olarak ve *“gizli-âşikâr”* mânalarında kullanılmıştır. Bâtın, Allah’ın isimlerinden biri olarak Hadîd sûresinde *“evvel-âhir”*, *“zâhir-bâtın”* tertibi içinde yer almıştır. Hadis kaynaklarında ise Peygamberimizin (sav); *“Allahım! Sen evvelsin, senden önce hiçbir şey yoktur; sen âhirsin, senden sonra da hiçbir şey yoktur. Sen zâhirsin, fevkinde hiçbir şey yoktur; sen bâtünsün, dûnunda (senden öte) hiçbir şey yoktur”*³ şeklinde ki beyânı, Allah’ın bâtın esmâsından bahsetmektedir.

Abdülkerim Kuşeyri, Letâifü’l İşârât adlı tefsirinde Hâdîd suresinde geçen Alah’ın Bâtın ismini şu şekilde yorumlar:

Allah kıdem sıfatını hak ettiği için ilk (evvel), hakkında yokluk sıfatı muhal olduğu için de sondur (ahir). Allah (cc), yücelik ve ululukta zâhir, ilim ve hikmetle de bâtındır.

Allah zâhir olduğu için izzetinin yüceliğinde hiçbir gizlilik yoktur.

Bâtın olduğu için de hakkındaki bilgiye yetişmek mümkün değildir. Yüce sıfatı ve ululuk izzetiyle bâtındır.

Allah inâyetle ilk, hidayetle son, riayetle zâhir, velâyetle bâtındır.

Allah seni seçkin kılmakla ilk, sana hidayet vermekle son, seni kollamak ile zâhir, sana yetmekle de bâtındır.

Bâtın olan Allah, onların bilmedikleri hüsrânlarını ve noksanlıklarını bilir ve çeşitli sıkıntıları ve üzüntülerini onlardan defeder.⁴

Allahü Teâlâ, mahlukatın mucizevi yaratılışında, kudretinde ve batınlarında Bâtın olarak vardır. Burada batn kelimesi, mecazi manada yakınlık demektir. Bizim bununla kastımız, gözetmek ve ilahi yardım altında olmaktır. Yüce Allah kendi zatını vafettiği gibi eğer Bâtın olmasaydı, kâinatın düzeni kesin olarak sarsılırdı.⁵

Bâtın kelimesinin çeşitli anlamları ve esmâ-i hüsnâdan biri olması itibarıyla getirilen yorumlar çerçevesinde bu ismin mânalarını şöylece sıralamak mümkündür:

a) Varlığını belgeleyen birçok delil bulunmakla birlikte duyulardan gizli olup gözle algılanamayan; mahiyeti bilinemeyen, kemiyet ve keyfiyetle nitelenemeyen, zihnin tasavvur sınırlarına girmeyen; mümin kuluna zâhir olmakla birlikte münkirin nazar ve tefekküründen gizlenen.

b) Açık ve gizli bütün nimetleri veren. Bu yorum, *“Allah açık ve gizli nimetlerini size bol bol ihsan etti”*⁶ meâlindeki âyete dayandırılmıştır.

الْبَطْنَاءُ

c) Açık olan nesne ve olayları (zâhir) bildiği gibi gizli olanlarını da bilen. Büyük nahiv ve lugat âlimi İmam Ferrâ ve Zeccâc'dan itibaren birçok bilgince benimsenmiştir.

d) Allah her şeyin fevkinde (zâhir) olmakla birlikte her şeye her şeyden yakındır. Nitekim bir âyette, **“Biz insana şah damarından daha yakınız”** ⁷ denilmektedir. Zâhir ve bâtin isimlerine bu mânayı veren Taberî, görüşünü destekleyen bir hadisi de kaydetmektedir.

e) Gazzâlî'nin işaret ettiği ve Kur'an lugatı üzerine ilgi çekici bir eser kaleme almış bulunan Hasan el-Mustafavî'nin de teyit ettiği bir anlayışa göre, Allah'ın zâhir ve bâtin isimleri, O'nun hem görünen hem de görünmeyen âlemlerin yaratıcısı ve yöneticisi olduğu mânalarını vurgulamaktadır.

f) Esmâ-i hüsnâ hakkında fevkalâde tatminkâr yorumlar ortaya koyan Abdülkâhîr el-Bağdâdî, zâhir ve bâtin isimlerinin literatüre geçen mânalarını sıraladıktan sonra Allah'ın gözle idrak edilemeyişinin perdelere bürünmesi gibi sebeplerden ötürü olmayıp göze O'nu görme gücünün verilmeyişinden ileri geldiğini belirtir.⁸

Bâtin ismi **“gözle algılanamayan, zaman ve mekâna nisbet edilemeyip her bakımdan tek ve yegâne olan”** mânasına alınırsa esmâ-i hüsnânın zâtî-selbî grubuna, **“bütün gizlilikleri bilen”** mânasına alınırsa zâtî-sübûfî grubuna, **“yaratıklara her türlü nimeti lutfeden”** anlamında kabul edilirse fiilî sıfatlar grubuna girer.⁹

O, gizlenmesiyle de bâtin'dir. Çünkü kulları masiyet işlediklerinde, onların üzerine örtendir. Gönülleri açmakla evvel'dir. Günahları bağışlamakla âhîr'dir. Sıkıntıları açmakla zâhir. Gayb ilmini bilmekle Bâtin'dir. O, izzeti, mehabeti ve celaleti gereği gözlere görünmeyendir. O, her şeyi bilen bâtin olması hasebiyle, göklerde ve yerde hiçbir şey kendisine gizli kalmayıpır.¹⁰

Zahiri manada iman nasıl ki Allah'ın dinini dil ile ikrar edip, kalp ile gönülden tasdik etmek ile gerçekleşiyor ve beden organlar ile ibâdet şeklinde ortaya çıkıyor ise; bâtin manada iman ise kişinin kalbinde meydana gelerek, ruhunun derinliklerinde kişiye nüfuz eder. Kişi zâhîren sağlıklı olarak Allah'a hizmet ve kulluk etmekle sorumlu olduğu kadar bâtin Allah'ı tanıma, idrâk etme, hissetmek ile Allah'a kul olma sorumluluğu taşıması gerekir.

DİPNOTLAR

- 1- Bekir Topaloğlu, Diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), Bâtin maddesi, 1992, c.5, s.182.
- 2- İsmail Karagöz, Ayetler ve Hadisler Işığında Allah'ın İsim ve Sıfatları Esmâ-i Hüsnâ, 3. Baskı, Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2016, s.129.
- 3- Tirmizî, Deavât, 19; Ebû Dâvûd, Edeb, 98; Müslim, □ikir, 61.
- 4- Abdülkerim Kuşeyrî, Letâifu'l işârât, (çev. Mehmet Yalar), İlk Harf Yayınları, s.11-12.
- 5- Hüseyin Akil, Esmâ-i Hüsnâ şerhi, Hamidullah Ünalın (çev.), İstanbul: Ravza Yayıncılık, 2014, s.749.
- 6- Lokman, 31/20.
- 7- Kâf 50/16
- 8- Bekir Topaloğlu, Diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), Bâtin maddesi, 1992, c.5, s.182.
- 9- Bekir Topaloğlu, Diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), Bâtin maddesi, 1992, c.5, s.182.
- 10- Hüseyin Akil, Esmâ-i Hüsnâ şerhi, Hamidullah Ünalın (çev.), İstanbul: Ravza Yayıncılık, 2014, s.748.

HİZMET
eden
HİMMET
bulur

Himmet; kulun kendisini veya başkasını bir hayra ulaştırmak, bir şerden korumak veya bir kemâli elde etmek amacıyla bütün ruhanî kuvvetini kullanarak kalbiyle Cenâb-ı Hakk'a yönelmesidir.

Ancak bilinmelidir ki kuluna destek veren ve müşküllerini çözen yegâne güç Allah'tır. Himmeti ile mü'minlere yardım eden Peygamberler, velîler, Siddıklar ve bütün varlıklar ise, Allah'ın kudretinin ve yardımının kuldaki yansımasında birer vasıta ve vesileden başka bir şey değildir. Bu hakikati Rasûlullah (sav) Efendimiz şöyle ifade buyuruyor: *“Asıl veren Allah'tır, ben ise verileni taksim edip yerine ulaştırmakla görevliyim.”*¹

ÖNCE HİZMET SONRA HİMMET

Mürîd, *“Himmet Efendim!”* dedikçe mürşîd, *“Önce hizmet evlâdım.”* cevabını verir. Ârifler demişlerdir ki; Mürşîdin himmeti, müridin gayretine göre olur. Tarlasında güzel ekin isteyen kişi, tarlayı temizler, uygun tohumu eker ve sular. Bundan sonrası elini açıp hayırlısını isteme zamanıdır. Yani önce gayret ve hizmet gerekir.

Mürîd, şeyhini Yüce Rabbi ile arasında bir vasıta, Rabbine ulaştırın bir yol ve sebep olarak görmelidir. Mesela, bir kimseyi ele alalım. Bu kişi sultanı görmek ister. Ancak onunla yakınlığı ve tanışıklığı yoktur. Bu kimseye gerekli olan Padişahın yakın çevresinden O’na daha yakın bir kişiyi bulmasıdır. Bu bulduğu zat, kendisine sultanın halini ve adetini öğretecek ve ona, o sultanı tanıtacaktır. Her insanda yeni bir mekana girdiğinde heyecan hâsıl olur. Onun elinden tutup nereye oturması gerektiği ve nasıl davranması gerektiğini öğretecek biri gerekir. Bu durum Âdem (as) dan beri böyledir. Kıyamete kadar da bu şekilde sürecektir. Allah ü Teâlâ, Âdem (as)ı, yarattıktan sonra; *“Âdem’e bütün isimleri öğretti. Sonra bunları meleklere gösterip ‘Sözünüzde doğru iseniz şunların isimlerini bana söyleyin’ dedi.”*² buyurmuştur.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Hizmet, Allah için olmalıdır. Nefsani arzuları tatmin, kendini beğendirmek için değil, Yalnız Allah (cc) için olmalıdır.

Madem ki, her şey bir nizam ve intizam içinde hareket ediyor ve yaratılmış her şey insana hizmet ediyor peki bu alemde yaratılmışların en şerefli olma özelliği taşıyan insanoğlu, kendi varlık sebebi üzerinde niçin araştırmaz? Kendinin hangi hizmeti görmesi gerektiğini niçin düşünmez? Alemlerin Rabbi'ne kulluk için seçilen, dahası yeryüzüne O'nun halifesi olarak gönderilen insan, hiç şüphesiz başıboş değildir. Büyük vazifeler ve önemli hizmetler için var edilmiştir.

Mü'minin hayatı hizmetten ibarettir. Mü'min evvela güzel kullukta, taat ve ibadetlerle kendi ebedi hayatına hizmet eder.

Ayeti kerimede; *“İşte o gün insanlar yaptıkları kendilerine gösterilsin diye (buldukları yerden) farklı gruplar halinde çıkarlar. Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onun (karşılığını) görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu (karşılığını) görür.”*⁵

Mü'min bir yandan kendisi için gerekli olan hizmeti gerçekleştirirken bir yandan da insanlığa hizmet eder. Rasulullah Efendimiz (sav); *“İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olanıdır.”*⁶ buyurmuştur.

Hizmet sadece maddi zenginliğe dayanmaz. Her insanın kendi haline göre yapabileceği bir hizmet mutlaka vardır. Güler yüzden, çocuk terbiyesine, muhtacın ihtiyacını gidermekten güzel komşuluğa kadar geniş bir alandır hizmet.

Hizmet müminin aynası, imanın ve Müslümanlığın ölçüsüdür. Hizmet, Cenâb-ı Hakk'ın bizden istediği ahlakın kulda yansımasıdır.

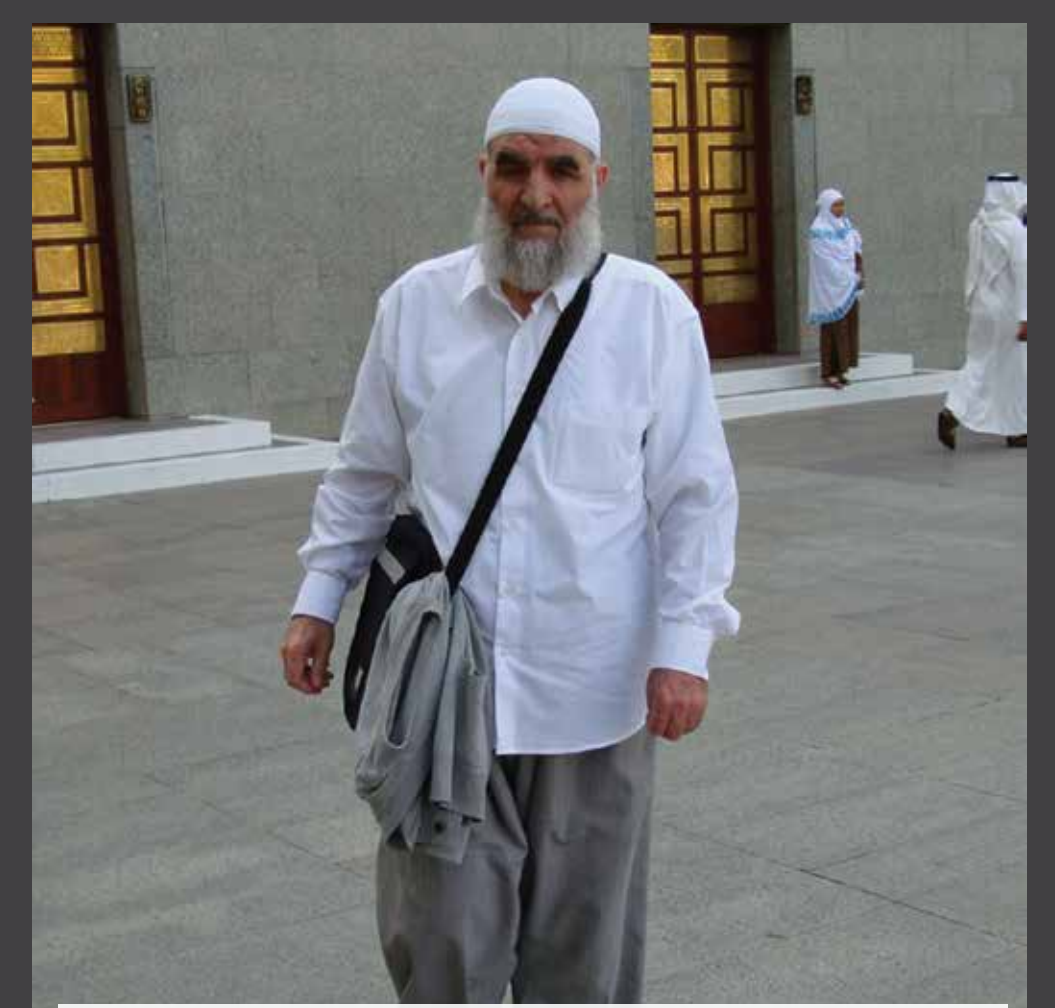
Efendimiz (sav) hiçbir ayırım yapmadan tüm ümmeti ve bütün insanlığı muhatap almış ve hepsine rahmet olmuştur. Hizmete gönül veren kimselerde, Efendimiz (sav)'in, bu ahlakını ve meşrebini iyi bilmeli ve benimsemelidir.

Hizmet, Yüce Allah'ın emri ve emanetidir. Allah için hizmet eden kimse yüce Allah'ın himayesindedir. Bu himaye ihlâsa bağlıdır. Niyeti güzel olanın feyzi kesilmez, ameli zâyı olmaz. Allah'a dost ve hizmetkâr olan dünya ve ahirette yalnız bırakılmaz. Vesselam...

DİPNOTLAR

- 1-Bakara, 2/31.
- 2-Sâd 27.
- 3-Zariyat 56.
- 4-Zilzal 6-7-8.
- 5-Buhârî, Mağâzî, 35.

Şeriatı yaşamayanın,
tarikati olmaz. **Şeriat**
köprüsünü geçemeyen,
tarikata ulaşamaz.

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

Hakikat İncisi

Bu nâsût (dünya) âleminde fâniye fena nazarıyla, yani ömrün sonunda fena bulacağını bilerek nazar edip bulunduğu hizmette Cenâb-ı Mevlâ'nın rızasını kazanmak için gayretinin en büyük kısmını sarfetmelisin. Emelleri karşılayan Cenâb-ı Mevlâ'ya çok niyazda bulunup bu âleme niçin geldiğini bilip asıl maksat olan marifetullah devletini bu kalıpta iken iki cihan saadetini tahsile mazhar olmalısın. Yoksa birbirimizin aleyhinde dedikodu ile meşgul olursak, bu hakikati nasıl anlarız? Dünya dostu, mal dostu, güzellik ve eşya dostu çoktur. Lâkin Allah dostu, en büyük iksir gibi, bulunmaz, çok nadir bulunan ve azizdir.

Hele gözümün nuru,
Arif ne şâd olur bu cihanda ne gam çeker
Câhil hemîşe şâd olayım der elem çeker.

Zât-ı âlînize nasihatim budur ki şerefli hizmetinde bulunduğu efendinin rızasını kazanmaya himmetini ve kudretini harcayıp geceleri uyanık ol, gözlerinden pişmanlık göz yaşını akıt. Hakk'ın dergâhına niyaz et Bu fırsat bir daha ele geçmez. Yalvar Ganî Mevlâ'ya.

Zira buyurmuşlardır:
Gözünden dökmek ister daima yaş
Kuru âh ile iş bitmez karındaş.

Yalnız sabunun elinde bin kere köpürtsen, su dökmeyince asla elinden köpük gitmez. Bu böyledir. Şu gelen rubâîyi vird edinesiniz de iki cihan saadetine yetişesiniz. Bu rubâî Hâce Ebû Şaid-i Ebü'l-Hayr hazretlerindir. "Her kim izinli olarak her vakit okuyacak olursa Cenâb-ı Hak ile konuşan gibi konuşma saadetine nail olmuş olur" buyurulmuştur. Size izin, her hatırıza geldikçe okuyunuz:

Ben sensiz bir dem karar bulamam
Senin ihsanım asla sayamam
Saçımın her teli eğer dile gelse de
Şükürünün binde birini bile yapmış olamam.

Bunu da zaman zaman okuyunuz:
İlâhî al beni benden
Haberdâr olayım senden

Ebû Said-i Ebü'l-Hayr hazretleri büyük devletlilerdendir. Mevlânâ Câmî yazar: Şeyh Sa'dî, Gülistan kitabının başında, "Minnet, şükür ve hamd o Allah'a ki O'na kulluk etmek insanın yakınlık devletine nail kılar. Nimetine şükretmek, nimeti artırır" buyurur.

Estaizü billah, "Şükrederseniz üzerinizdeki nimetlerimi artırırım" (İbrahim 14/7) âyet-i kerimesinin manasını ifade eder. Öncelikle Allah Teâlâ bu zayıf insana kirpik dedikleri faydasız zannedilen kılları vermiştir ki faydasından bir nebze beyan edeyim:

Yazın tozundan ve güneşten sakınmak için yaratmıştır. Gözünü açık koysan toz dolup göz ağrısı hâsıl olur. Eğer gözünü kapasan önünü görüp yola gidemezsin. İmdi kirpik nedeniyle gözüne ne toz girer ne de yolundan kalırsın. En az mülâhaza ile böyle çok menfaati ortaya çıkar.

Bir nefeste iki nimet bulundu. İki şükür de lazım ve vâcip oldu. Yirmi dört saatte her saatte bin nefes, her nefese iki şükürden yirmi dört saatte kırk sekiz bin şükür eder. Bir insan her işini terketse de, "şükür şükür" diyerek Hakk'ın dergâhına hamd ve şükür eylese yine kırk sekiz bin şükür diyemez. İmdi acizlik ortaya çıktı. Mâlum oldu ki Hak Teâlâ'nın şükürünün binde birini eda edemeyiz. Tam hakkıyla şükürü edaya kimin gücü yeter? Estaizü billah, "Ey Davud ailesi! Şükredin. Kullarımdan şükreden azdır!" (Sebe' 34/13)

“ Cahil derviş şeytanın maskarası olur ”

Hulasa-i kelâm, benim aziz canım, oğlum!
"Ahvalini mahrem ve nâmahremden sakla" diye tembih ederler. Manası sana da açıktır:

*Rûşen gerekse hâne-i dil aks-i yârdan
Âyinesi gibi sineni sâf et gubârdan
Devr-i piyâle devlet-i Cem'den haber verir
Her bir habâbı remz ile bir tâc-dârdan*

Yani bu fâni dünyaya senden önce nice kimseler gelip devletle, afiyetle gününü, nöbetini geçirdi. Ve nice taç sahibi padişahlar gelip gitti. Bu fâni dünyaya gelmekten maksat olduğu üzere kalp hanesini nefsanî kederlerden ve insanlığı helâk eden kalp aynasındaki ayyar tozunu süpürüp pak etmelisin. Yani Rahim ve Kadîm veyahut varlığın, özü, âdemoğlunun göz nurunun incisi efendimiz şefaatchimiz Hazret-i Fahr-i Âlem, kerem ve mürüvvet edip rabbânî marifetin nimetlerine ve ebedî saadetlere ebedü'l-ebed nail olasınız

Allah Teâlâ sizi ve bizi, dosta düşmana muhtaç eylemeye. Âmin, bi-hürmeti seyyidi'l-mürselîn.

Mehmed Emin Tokadî (k.s)

Benim vefatımdan sonra kabrime gelip bir Fatiha okuyanın vücudu cehennem ateşinde yanmasın.

Kaynak:

Hüseyin Vassaf, Sefîne-i Evliyâ 2/73-76

Ahlaksıza ilim öğretmek, eşkıyanın eline kılıç vermektir.

**MEHMET EMİN TOKADİ
TÜRBE-İ ŞERİFİ**

Vakfımızın Kars İlindeki Faaliyetleri

Kars Hazret-i Âli Mescid-i, 2004 yılında Özgür Vakfı tarafından 1.200 m² arsa üzerinde imar edilmiştir. İnşa edildiği tarihlerde, bünyesinde mescit, yemekhane, abdesthane ve misafirhane bölümlerini barındıran hizmet binasının açılışını bizzat Hâfız Mustafa Efendi (ks) gerçekleştirmiştir. 2006 yılında Hazret-i Ali Kız Kur'an Kursu'nu bünyesine katan mescidimiz daha sonra 2016 yılında Kâmil Uzgur Efendimizin öngörüsü, duası, himmet ve destekleriyle Hz. Ali 4-6 yaş grubu kreşinin eklenmesi sağlanmıştır. Bu haliyle mescid halinde hizmet eden binamız külliye şekline dönüşmüştür. Mescid, Kız Kur'an Kursu ve 4-6 yaş grubu Kreşimiz; Diyanet işleri başkanlığına bağlı olarak Kars il müftülüğü ile koordineli bir şekilde halkımıza açık ve herkesin, her kesimin istifade edebileceği şekilde hizmet vermektedir. Şu anda ki hali ile 40 öğrenciye hizmet eden Kreşimiz iki sınıftan oluşmaktadır. Önümüzdeki dönem için planlanan proje kapsamında kapasitesi Allah'ın izni ile 60 öğrenciye çıkarılacaktır. İlerleyen dönemlerde Külliyesimizin bünyesindeki fiziki yapıda değişikliğe gidilerek; müştemilatın genişletilmesi, minikler için dış mekân oyun parkları ve kapsamlı bir çevre düzenlemesi yapılacaktır.

Hız. Ali Mescid-i

Hz. Ali Mescid-i İç Görüntüleri

Hız. Ali Camii 4-6 Yaş Grubu Kur'an Kursu İç Görüntüleri

Hız. Ali Kur'an Kursu İç Görüntüleri

Allahım!
Beni hak yoldan
saptırmaman için senin
izzet ve yüceliğine sığınıyorum.
Senden başka ilâh yoktur.
Sen ölmeyecek
olan dirisin.

*Hadis-i Şerif
(Müslim, Zikir,67)*

ÖZGÜR
YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM
VAKFI

www.ozgurvakfi.org

[ozgurvakfi/youtube.com](https://www.youtube.com/ozgurvakfi)

[ozgurvakfi/facebook.com](https://www.facebook.com/ozgurvakfi)

[ozgurvakfi/instagram.com](https://www.instagram.com/ozgurvakfi)